

Pääsiäisen
VALO

ELYN tiedote 2 - 2015

Elysanomat on Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n jäsenlehti. Tämän pääsiäisnumeron irtomyyntihinta on 5€.

Elysanomat

Toimituksen sähköposti: ely@evangeliset.net

Lehden toimitus: Antero Rasilainen, Eeva Takala-Lähteenmaa, Annikki Erelä, Hannu Rasila, Maiju Vuorenoja, Urpo "Upi" Vuorenoja, Anneli Lähdesmäki, Pirjo Nurmesviita

Taitto: Virpi Tuominiemi

Painopaikka: Arkmedia Oy, Vaasa

ISSN-L 1799-9731

ISSN 1799-9731 (painettu)

ISSN 1799-974X (verkkojulkaisu)

ELYN työntekijät:

Antero Rasilainen, pääsihteeri

Kaitatie 6, 45610 Korja

p. 045 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evangeliset.net

Raili Mäkitalo,

lapsityönohjaaja / Venäjän lähetti

Pieneläntie 11, 75700 Valtimo

p. 0440 289 108

Sähköposti: raili.makitalo@evangeliset.net

Sirpa Keski-Antila, aluesihteeri

Lahdentie 152, 60800 Ilmajoki

p. 0400 974 102

Sähköposti: sirpa.keski-antila@evangeliset.net

Larisa Kolehmainen,

lapsi- ja musiikkityön sihteeri, määrääik.

Ahmatie 4, 88900 Kuhmo

p. 050 307 9409

Sähköposti: larisa.kolehmainen@suomi24.fi

Pekka Kiviranta, aluepappi

Parolantie 9 J, 02200 Espoo

p. 045 894 3760

Sähköposti: pekka.kiviranta@evangeliset.net

Erja Kalpio, aluepappi

Aapintie 9 A 2, 58700 Sulkava

p. 045 675 8917

Sähköposti: erja.kalpio@evangeliset.net

Satu Kivisaari, aluesihteeri

Teikarintie 29, 62170 Lakaluoma

p. 050 563 6079

Sähköposti: satu.kivisaari@evangeliset.net

Toimisto:

Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistos sihteeri

p. 040 415 9416

Sähköposti: ely@evangeliset.net

Pekka Knuutti, puheenjohtaja, Kokkolantie 12, 43500 Karstula
Ulla Latomäki, varapuheenjohtaja, Kauppakatu 26, 62100 Lapua

Sisällysluettelo

- s. 3 Ristin jumaluusoppi *Jorma Laulaja*
- s. 4 Kotiehtoollinen Karjalassa *Antero Rasilainen*
- s. 6 Oberammergau *Maiju Vuorenoja*
- s. 8 Koko kristikunnan yhteinen viesti
Kaarlo Lähteenmaa
- s. 10 Unelmasta tuli totta *Urpo Vuorenoja*
- s. 14 Runo: Valoa Getsemanessa
Anneli Lähdesmäki
Runo: Pitkäperjantai *Anneli Lähdesmäki*
- s. 16 Suuren Kuninkaan kaupunki *Erja Kalpio*
- s. 19 Matkamainos: Israel
- s. 20 Lähetyskäsky ja ehtoollisen asettaminen
Urpo Vuorenoja
- s. 22 Laulu: Aamu jo kohta on
Eeva Takala-Lähteenmaa, sanat
Urpo Vuorenoja, sävel
- s. 23 Ukin suuri päivä *Pekka Kiviranta*
- s. 26 Pääsiäiskanan salaisuus *Urpo Vuorenoja*
- s. 27 Matt. 28:5-10
- s. 28 Viron kirkon voima on vapaaehtoisissa
Hannu Rasila
- s. 31 Vuosijuhla- ja seminaarimainos
- s. 32 Kolehmainen ja lahjoitusten tilitys
- s. 33 Pääsiäistehtäviä
Sofia Kivisaari, Eveliina Kokkinen
- s. 35 Lastenmaa-lehden mainos
- s. 36 Matsuyaman kuulumisia
Pääsiäispiirakkaa japanilaisille
Veli-Matti ja Sointu Sallinen
- s. 38 Taphtumakalenteri

Etukannen kuva: Valoa Getsemanessa, Oberammergau-näytelmästä. Urpo Vuorenoja

Takakannen kuva: Öljymaalaukset ja runo Eeva Takala-Lähteenmaa

Päätili:

K-S OP IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Lahjoitustili:

K-S OP IBAN FI06 5114 0220 0380 63

- ELYn rahankeräyslupa on voimassa koko maassa (lukuun ottamatta Ahvenanmaata) 22.5.2015 saakka

Ristin jumaluusoppi

Median uutisoinnin varassa saattaisi luulla, että pääsiäisen tärkein asia on kiirastorstein menoliikenne ja toisen pääsiäispäivän paluuliikenne - ja välissä kolme tyhjää päivää. Raamatun valossa tärkeintä tässä kirkkovuoden suurimmassa juhlassa ovat Jeesuksen ylösnousemus ja ristin jumaluusoppi. Jos käyttää tulkkina virsikirjaa, on veisattava ainakin virsi 72. Sen sanat sisältävät sekä ristin että ylösnousemuksen pääsiäisen:

*"Oi terve, toivo ainoa!/
Vain ristiin katsoo syntinen./
Myös kärsimyksen aikana /
me ylistämme Voittajaa"
(VK 72:6)*

Kuva Sirpa Keski-Antila

Luterilaisessa kristillisyydessä on muistettu varoittaa yksipuolisesta kunnian jumaluusopista. Sen mukaan Jumala on käsittämättömän suuri, ja usko on kunnian Jumalan kumartamista. Ajan lopussa on kaikkien sekä maan päällä että taivaassa polvistuttava Jumalan valtaistuimen edessä. (Fil. 2:10-11) On koitava Suuri Pääsiäinen.

Totta, mutta sitä ennen on pitkäperjantai ja ristin pääsiäinen. Jumala lähestyy meitä ristiinnaulittuna Jeesuksena. Vastoin järkeä kunnian Jumala suostuu uhrin osaan. Katso Kristusta: hän kutsuu häpeän tuttavaa paratiisiin, ensin ristin ryöväriä ja sitten meitä. Hän kelpuuttaa ystäväkseen huonon. Jeesus tuntee sairauden ja huonouden. Kuoleman saartamalle hän tuo toivon. Pääsiäisen varsinainen meno- ja paluuliikenne on siinä, että ristiin turvautuva hyväksytään. Mihin jäivät Jumalan kunnia ja Kristuksen voitto? Molemmat pysyvät. Kunnian Jumala katsoo meitä ristin kautta, armon silmälasien läpi. Tullessaan viimeisenä päivänä tuomitsemaan eläviä ja kuolleita Kristuksessa ovat ristin jäljet. Hän osoittautuu Voitetuksi Voittajaksi ja Tuomitukseksi Tuomariksi. Tämän ennakkomerkkinä ylösnoussut Jeesus näytti opetuslapsilleen

kätensä ja kylkensä. (Joh. 20:20) Tunnetuimmat kuoleman voittajan hänen käsiensä ja kylkensä haavoista.

"Oi terve, uhri, ristinpuu! / Me kumarramme Kärsijää." (VK 72:3)

Älä kaihdakaan ristiä. Sitä ilman usko voi vääristyä tyhjäksi uhoksi. Ilman ristiä jää tavoittamatta ristin jumaluusopin salaisuus, jota Pietarinkirjeen apostoli nimitti "kirkastuneeksi iloksi" (1. Piet.1:8). Paavali kuvaili sitä sanoen: "Heikkona olen voimakas." (2. Kor 12:10)

Lapuan tuomiokirkon sakariston ovela ovat sanat: "Älä häpeä todistaa Herrastamme." (2. Tim. 1:8) Se on tarpeellinen muistutus alttarille ja saarnatuoliin lähtevälle papille, se on terveellinen sana jokaiselle kristitylle. Älä häpeä Jeesusta, älä häpeä ristiä, kun ympärillämme velloo kaikkea uskonnollisuutta yhtä hyvänä pitävä "henkisyys". Risti ei voita yleisöäänestyksiä, mutta uskolle se on toivon uutinen. Siinä on Jumalan voima, joka tuo pelastuksen. (Room. 1:16)

Jorma Laulaja

Kotiehtoollinen Karjalassa

Raili kulkee pimeässä rappukäytävässä edellämme, hän ohjaa meitä oikean oven taakse ja kolkuttaa oveen. "Raili täällä, ollaanko täällä kotona?" Hetken odottelun jälkeen ovi aukeaa ja vieraat kutsutaan peremmälle. Alkaa iloinen puheensorina, emäntämme saa haastaa kanssamme rakkaalla äidinkielellään. Kysellään kuulumiset, muistellaan lapsuutta, elettyä elämää, kyyneleitä ei voi estää. Ei emäntä eivätkä vieraat. Monet rakkaat on pitänyt saatella haudan lepoon, vanhemmat, lapsi, puoliso. "Minä vielä täällä yksikseni elelen. Kiitos teille ystävät, kun ette unohuta minua vaan aina käytte katsomassa."

Kysyn emännältä, käymmekö tänään viettämään ehtoollista? Hän katsoo minua silmiin ja vastaa: "Aina kun tulette, aina käymme viettämään. Kirkkoon en enää pääse, kiitos kun tulette minun kotiini." Ja niin katan ehtoollispöydän. Matkaehtoollislaukussani on violetti alusta, siihen laitan puisen ristin. Sen viereen kynttilä, sytytän kynttilän, tunnelma on harras. Kaa-

dan viinin maljaan mutta en laita sitä vielä pöydälle. Olemme olleet matkalla kauan, ehtoollislaukku on ollut autossa ja viini on kylmää. Lämmitän maljaa kässissäni ja pyydän emäntää valitsemaan virren. Kirjaa ei tarvitse etsiä. Monien vanhusten virsikirja löytyy läheltä, omasta sängystä, tyynyn alta. Siellä se on valmiina, kun tekee mieli laulaa, rukoilla ja viipyä Jumalan puhuttelussa.

Laulamme ehtoollisvirren, "Ei mikään niin voi virvoittaa, en muusta iloani saa, ei autuutta saa suurempaa, kuin minkä Jeesus lahjoittaa." Virren jälkeen aloitamme ehtoollisenvieton, Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Johdantosanojen jälkeen on vuorossa synnintunnustus. Avaan käsikirjan oikeasta kohdasta ja aloitan synnintunnustuksen. Luen ensimmäisen lauseen ja emäntä toistaa sen. Näin etenemme loppuun asti, minä luen ja emäntä toistaa. Hän haluaa osallistua synnintunnustukseen, että se on henkilökohtainen. Julistan hänelle synnit anteeksi Jeesuksen, Vapahtajamme nimessä ja hänen kalliin sovintoverensä tähden.

Sitten on vuorossa ehtoollisen asetussanojen lukeminen. Emäntä seuraa tarkkaavaisesti ja voin huomata, kuinka hänen huulensa hiljaa toistavat lukemani sanat. "Ottakaa, syökää ja juokaa, tämä on minun ruumiini ja vereni, teidän edestänne annettu ja vuodatettu. Tehkää se minun muistokseni." Hämmästellessäni näitä sanoja, ihmeelliset ovat nämä sanat. Kristus ei vaadi uskoa, joka tekee sakramentista oikean. Sen tekee Jumalan sana. Ruumis ja veri annetaan syntien anteeksiantamiseksi. Kun olen antanut leivän ja viinin, emännän huulilta kuuluu hiljainen kuiskaus: "Kiitos Jeesus."

Kuva Raili Mäkitalo

Kun hetki koitti, Jeesus kävi aterialle yhdessä apostolien kanssa. Hän sanoi heille: "Hartaasti olen halunnut syödä tämän pääsiäisaterian teidän kanssanne ennen kärsimystäni. Sillä minä sanon teille: enää en syö pääsiäisateriaa, ennen kuin se saa täyttymyksensä Jumalan valtakunnassa." Hän otti käsiinsä maljan, kiitti Jumalaa ja sanoi: "Ottakaa tämä ja jakakaa keskenänne. Minä sanon teille: tästedes en maista viiniköynnöksen antiä, ennen kuin Jumalan valtakunta on tullut."

Sitten hän otti leivän, siunasi, mursi ja antoi sen opetuslapsilleen sanoen: "Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni." Aterian jälkeen hän samalla tavoin otti maljan ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka vuodatetaan teidän puolestanne. Mutta tälle samalle pöydälle ojentaa yhdessä minun kanssani kätensä myös minun kavaltajani. Ihmisen Poika lähtee täältä juuri niin kuin hänen on määrä lähteä, mutta voi sitä, josta tulee hänen kavaltajansa!" Opetuslapset alkoivat kysellä toisiltaan, kuka heistä se saattaisi olla.

Luuk. 22:14-23

Ehtoollisenvieton päätteeksi ojennan vielä käteni emännän harteille ja luen Herran siunauksen. "Amen. Kiitos Jeesus." Yhdyn itsekin sydämessäni noihin sanoihin, kiitos Jeesus. Laulamme vielä virren, toisenkin. Puhallan kynttilän sammuksiin, puhdistan ehtoollisvälineet ja pakkaan ne laukkuun. Matkamme jatkuu. Jumalan lasten matka. "Maa on niin kaunis, kirkas Luojan taivas, ihana on sielujen toivotie. Maailman kautta, kuljemme laulain, taivasta kohti matka vie."

Minun, matkamiehen ei tarvitse miettiä, miksi Venäjä kutsuu, miksi on niin tärkeää päästä vierailemaan Kemissä ja Karjalassa. Evankeliumi, Jumalan rakkaus, jota konkreettisesti saa olla julistamassa ja jakamassa hoitaa niin vastaanottajaa kuin jakajaa. Eikö niin, että ehtoollisen vietto kuuluu luonnollisena kaikkien meidän kristittyjen pääsiäiseen, kuuluuhan sinunkin kohdallasi?

Ristinmiehen siunaamaa riemullista pääsiäistä sinulle, Antero Rasilainen, pääsihteeri

Kuva Raili Mäkitalo

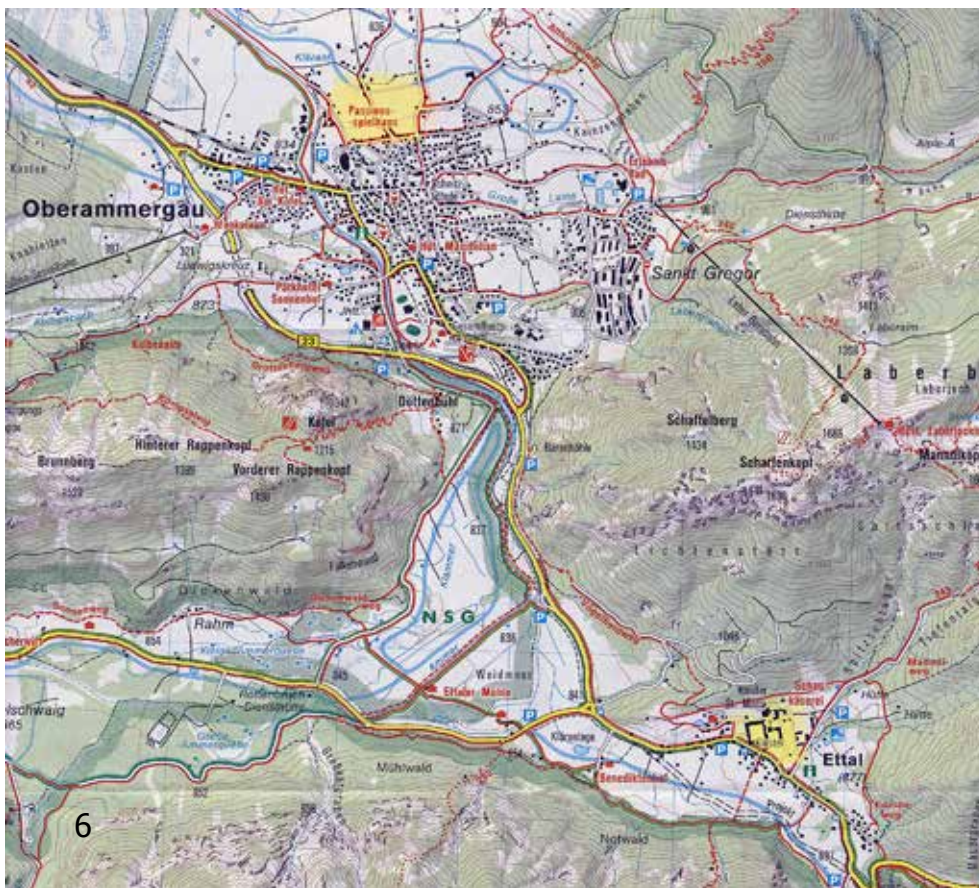
Oberammergau

Ahdingossani minä huusin Herraa. Hän kuuli ja avasi tien. (Ps 118:5)

Vanhan kauppareitin varrella Ammerjoen laaksossa on Oberammergau. Vuonna 1330 Keisari Ludvig Baijerilainen perusti Ettalin luostarin ja Alppien kainalossa sijaitseviin kyliin tuli elämää, liikettä ja käsityöintoa.

1600-luvun alussa Ammergaun alue oli 30-vuotisen sodan tantereena. Sotaa seurasivat kulkutaudit ja rutto raivosi. Monia kyliä uhkasi täydellinen tuho. Eristyksissä ollut Oberammergau pystyi pitkään välttämään tartuntaa, mutta kun koti-ikävää potenut renki palasi kotikyläänsä, tuli mukana tauti, joka levisi surmaten kokonaisia perheitä. Vuonna 1633 joukko kyläläisiä kokoontui kirkkoon ja yhdessä tehtiin lupaus Jumalalle: kylässä esitetään kymmenen vuoden välein näytelmä Herramme Jeesuksen kärsimyksestä, kuolemasta ja ylösnousemuksesta. Tuon päätöksen jälkeen ei kukaan asukkaista kuollut ja tartunnan saaneet paranivat. Vuosisatojen ajan Oberammergau on pysynyt uskollisena lupaukselleen.

Oberammergau ja Ettal kartalla.

Ensimmäisen kärsimysnäytelmän kirjoittamisessa auttoivat Ettalin luostarin munkit. Esitys toteutuikin jo vuonna 1634 ja paikkana oli kirkon pihapiiri. Ajan kohdaksi valittiin helluntai, koska pääsiäisenä oli vielä kylmää.

Isien usko ei saa laantua!

Oberammergaun kärsimysnäytelmä ja kylän päättäjät ovat kestäneet ulkopuoliset vastukset uskonpuhdistuksen haasteista nykyajan kaupallisiin houkutuksiin. Näytäntöjä ei ole myyty televisioon, elokuvaan tai radioon. Kyläläiset haluavat noudattaa esi-isiansä lupausta. Passionäytelmän rakenteeseen kuuluvat katolisen kirkon perinteen pysähdyspaikat, asemat. Sisältöä syventää rahvaan raamatun, Biblia Pauperumin pohjalta valitut Vanhan Testamentin kohdat, jotka viittaavat Jeesukseen. Tämä on edelleen näkyvissä pysähtyneinä Vanhan Testamentin tuokiokuvina eri näytösten välillä.

Ettalin luostarin munkit ovat aika ajoin korjanneet kärsimysnäytelmän tekstiä. Vaikka sitä on muutettu tyyliasuuntausten mukaan, on sisältö sama: Jeesuksen

Via Dolorosa. Pisimmillään passionäytelmä kesti koko päivän. Suuret tekstimuutokset teki seurakunnan oma kirkkoherra Alois Daisenberger vuosien 1850 ja 1860 näytäntöihin. Viimeisimmät tarkistukset ovat vuodelta 2000, kun ohjaajat Christian Stückl ja Otto Huber muokkasivat käsikirjoitusta. Näytelmän musiikki on 1800-luvun vaihteessa eläneen oman kylän opettajan, säveltäjä Rochus Dedlerin käsialaa.

Kansanjoukko: Eteenpäin, eteenpäin!

Kahdensadan vuoden ajan näytelmä säilyi paikallisena ja katsojat tulivat pääasiassa Saksan alueelta. Vuoden 1830 näytäntökaudesta alkaen virisi laaja kiinnostus ja yleisöä tuli eri puolilta maailmaa. Ensimmäinen näytelmähalli rakennettiin 1820. Se korvattiin 70 vuotta myöhemmin suuremmalla. Nykyinen sali on vuodelta 1930 ja kerrallaan katsojia mahtuu noin 4700.

Koko Oberammergaun kylä elää passionäytelmässä mukana. Esiintyjät ovat syntyperäisiä tai vähintään 20 vuotta paikkakunnalla asuneita. Keinopartaa tai -tukkaa ei käytetä, joten hiuksia ja partaa aletaan kasvattaa jo reilua vuotta ennen näytäntökautta. Samoihin aikoihin valitaan myös keskeisimmät roolihenkilöt. Lapset opettelevat koulussa lauluja ja vuorosanoja. Kuorot ja soittajat, lavastajat, näytäntöasujen suunnittelijat ja ompelijat ahertavat kuukausia.

Vuoden 2010 näytäntökausi oli 41. ja alkoi toukokuun puolivälissä päättyen lokakuun alussa. Esityksiä oli 102 ja kävijämäärä kipusi lähes puoleen miljoonaan. Näyttelijöitä ja avustajia oli yli 2000, siitä lapsia noin 450, orkesterissa 70 soittajaa ja kuorossa 120 laulajaa. Uskomaton yhteinen ponnistus!

Päämies: - Todella! Hän oli Jumalan Poika!

Oberammergaun passionäytelmän perimmäinen tarkoitus on kutsua ihmisiä ristin ihmeen äärelle. Seuraamaan kärsimystietä, jonka ylösnoussut Vapahtamme Jeesus Kristus puolestamme kävi.

”Tahdon esittää Jeesuksen osani niin, että evankeliumi tekisi työtään ihmisten sydämissä” sanoi 350-julavuoden Jeesuksen osan esittäjä Max Jablonka.

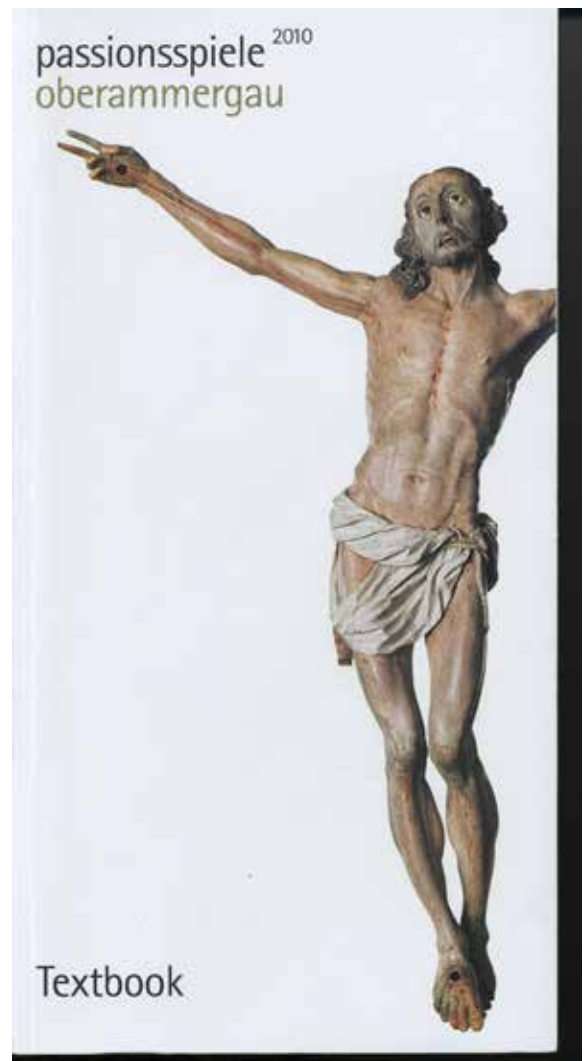
Halleluja! Hän on ylösnoussut!

Maiju Vuorenoja

(Väliotsikot Oberammergaun passionäytelmästä)

Lähteet:

Kerttu Kaipainen, Katso ristin ihmettä
Oberammergau 2010 kirja ja nettisivut

Passiodraaman ohjelmakirja.

Ettalin luostarin sisäpiha. Kuvat Upi Vuorenoja

Koko kristikunnan yhteinen viesti

Hannu Mustakallio

Pääsiäinen on koko kristikunnan tärkein kirkollinen juhlapyhä. "Kristus nousi kuolleista – kuoleamalla kuoleman voitti" ei ole vain ortodoksien julistusta vaan koko kristikunnan yhteinen viesti. Tätä korostaa joensuulainen Itä-Suomen yliopiston kirkkohistorian professori Hannu Mustakallio (63).

Itä-Suomen yliopistossa, sen filosofisessa tiedekunnassa, voi opiskella sekä läntistä että ortodoksista teologiaa. Koulutus antaa mahdollisuuden hakeutua luterilaisen ja ortodoksisen kirkon pappisvirkaan, koulun uskonnonopettajaksi tai yhteiskunnan erilaisiin tehtäviin, esimerkiksi toimittajaksi.

Mustakallio tuli kirkkohistorian professoriksi Joensuun yliopistoon syksyllä 2003. Hän toteaa, että työskentely ortodoksisten työtoverien kanssa on vahvistanut ekumeenista vuorovaikutusta.

Pohjoispohjalainen pappissuku

Hannu Mustakallio on pappi viidennessä peräkkäisessä sukupolvessa. Kun pyhäjokelaisen torpparin lahjakas Henrik-poika (1811–1857) lähti opintielle, hän vaihtoi Mustakallio-nimensä saksalaisperäiseen muotoon Schwartzberg. Henrik Schwartzberg tuli tunnetuksi kansanomaisena herännäispappina ja kuoli Säräisniemen kappalaisena.

Henrikin ja hänen Laura-puolisonsa (o.s. Stenbäck) – herännäisrunoilijana tunnetun Lars Stenbäckin sisaren - jälkeläiset perustivat oman sukuseuran kesällä 2011. Hannu Mustakallio toimii tällä hetkellä sukuseuran puheenjohtajana.

Suvun eri haaroihin on kuulunut monia pappeja ja myös useita professoreja, muiden muassa äskettäin edesmennyt ekumeniikan professori ja Luther-tutkija Tuomo Mannermaa. Hannun yksi poika on teologi kuudennessa peräkkäisessä polvessa. Isä on tästä sarjasta syystäkin vähän ylpeä, vaikka korostaakin jokaisen oikeutta tehdä omat valintansa.

Hannu Mustakallion isä Lauri Mustakallio toimi papina useissa Oulun hiippakunnan seurakunnissa: Ylitorniolla, Tyrnävällä ja Haapavedellä. Hannu-poika syntyi, kun isä oli ensimmäisessä virassaan Ylitornion kirkkoherran L. P. Tapanisen apulaisena. Kun Hannu kirjoitti ylioppilaaksi vuonna 1971, isä oli Haapaveden kirkkoherra.

Lauri Mustakallio oli lähetysmies, joka kuului Suomen Lähetysseuran johtokuntaan ja teki Oulun hiippakunnassa työtä lähetysharrastuksen nostattamiseksi seurakunnissa. Hänen isosetänsä, eräässä vaiheessa evankelisena tunnettu Jooseppi Mustakallio oli ollut vuosina 1898–1913 Suomen Lähetysseuran johtaja.

Hannu Mustakallion isoisän veli, myös Lauri Mustakallio, oli Nivalan kirkkoherra, joka valittiin maalaisliiton riveistä eduskuntaan. Nivalan suuri poika Kyösti Kallio oli kirkkoherran läheinen työtoveri. Nivalalaiset sanovatkin, että heillä oli kaksi kovaa Kalliota, toinen oli vain vähän mustempi kuin toinen.

Koko ikänsä yliopistomies

Hannu Mustakallio on historian tutkija. Hänen tarinansa soljuu hauskaasti anekdootista toiseen. Evankelista herätysliikettä hän kiittää sen historianharrastuksesta.

Evankelinen liike on monin tavoin osoittanut kiinnostusta oman historiansa selvittämiseen, toisin kuin esimerkiksi herännäisyys. Mustakallio arvostaa erityisesti Lauri Koskenniemen panosta evankelisen liikkeen historioitsijana ja kertoo olleensa hänen kanssaan eri tavoin tekemisissä 1970-luvun lopulta lähtien.

Hannu Mustakallio vihittiin papiksi Oulun tuomiokirkossa 1976. Hänen seurakuntapapin uransa rajoit-

tuu yhteen kesään Ylitorniolla. Sen jälkeen hän pääsi keskittymään jatko-opintoihinsa ja päätyi akateemiselle uralle. Teologian tohtoriksi Mustakallio väitteli 1983. Väitöskirja ”Säätypapista kansalaiseksi” käsiteli kirkon ja politiikan suhdetta 1900-luvun alussa tilanteessa, jossa Suomessa siirryttiin nelisäätyisistä valtiopäivistä yksikamariseen eduskuntaan.

Väiteltyään Mustakallio työskenteli eri tehtävissä Helsingin yliopiston kirkkohistorian laitoksella. Vuonna 2003 hän siirtyi professoriksi Joensuun yliopistoon ja aloitti näin kolmannen elämänvaiheensa. Vaikka hän on perin juurin pohjoissuomalainen eikä ollut juuri ollut tekemisissä Pohjois-Karjalan kanssa, hän on viihtynyt hyvin Joensuussa. Hän asuu eläkkeellä olevan kanttoripuolisonsa Leenan kanssa Joensuun Utrassa, Pielisjoen rannan vanhassa tehdasyhdyskunnassa, jonka rikkautena on 1895 rakennettu Utran tehtaan-kirkko.

Mustakallio toteaa, että Itä-Suomen yliopistossa ei olisi nykyistä teologikoulutusta ilman ortodokseja. Samalla kun ortodoksinen teologikoulutus aloitettiin Joensuussa 1988, lakkautettiin Kuopiossa toiminut ortodoksinen pappisseminaari.

Läntisen teologian koulutusta Joensuuhun saatiin vä-

hin erin 1990-luvun puolivälistä lähtien, aluksi vain uskonnonopettajien koulutusta silmällä pitäen. Oma teologinen tiedekunta aloitti vuoden 2002 alussa. Tämä tuli mahdolliseksi ennen muuta sen ansiosta, että luterilaisen kirkon kirkolliskokous tuki taloudellisesti tärkeimpien professuurien perustamista läntisen teologian koulutusohjelmaan.

Vuonna 2010 Kuopion yliopisto ja Joensuun yliopisto yhdistyivät Itä-Suomen yliopistoksi ja teologian osastosta tuli osa suurta filosofista tiedekuntaa. Yhteistyömahdollisuudet humanistisen ja kasvatustieteellisen alan suuntaan lisääntyivät, mutta teologikoulutus toki jatkuu täysipainoisena, Mustakallio tähdentää.

Pääsiäisestä voimaa elämään

Professori Hannu Mustakallio kuului pappina Oulun hiippakunnan alaisuuteen pappisvihkimyksestään asti, mutta vuonna 2009 hän halusi siirtyä Kuopion hiippakunnan papiston joukkoon.

- Hoidan mielelläni kirkollisia toimituksia, erityisesti kun sukulaiset niitä pyytävät, hän sanoo. Olen kastanut yhden kolmesta pojastani – kun isäni ja appeni olivat kastaneet kaksi ensimmäistä. Vähän yli 60-vuotiaana kuolleen isäni siunasin haudan lepoon jo syksyllä 1985. Äitini sai elää paljon pitempään, hän kuoli Ylitorniolla vuoden 2007 lopulla. Joensuussa olen saarnannut yliopistollisissa jumalanpalveluksissa, esimerkiksi läntisen teologian kirkkopyhissä, jotka kiertävät vuosittain keskustan seurakunnissa.

- Nykyajan monien haasteiden keskellä kristillinen usko ja Jumalan sana tarjoavat voimanlähteen, josta riittää ammennettavaa. Pääsiäisajan sanomaa me tarvitsemme. Pitkänperjantain sovituksen sanasta ja pääsiäisen synnyttämästä ylösnousemususkosta saamme voimaa elääksemme, jaksaksemme ja pelastuaksemme.

- Meillä arkipyhät – erityisesti loppiainen ja helatorstai – saatiin palautetuksi alkuperäisille paikoilleen. On tarpeellista, että elämässä ajatellaan myös sitä, mikä on pyhää, eikä eletä vain työn ja talouden ehdoilla.

- Elyä, Evankelista lähetysyhdistystä, en tarkoin tunne. Kirkkohistorioitsijana ja kirkkomme elämän aktiivisena seuraajana ymmärrän tämän yhdistyksen taustan ja arvostan sen julistusta ja lähetys-harrastusta. Ystävänä ja työtoverini Kyllikki Tiensuun välityksellä olen saanut sen työstä ja Siionin Kanteleen laulupeirinteen ylläpitämisestä myönteisen käsityksen. Elyn piirissä toimii myös Joensuussa valmistuneita entisiä oppilaitani, joita haluan tervehtiä sydämellisesti.

Kaarlo Lähteenmaa

Kuva Timo Keski-Antila

Unelmasta tuli totta

Kärsimysnäytelmä - lupauksen pitäminen etelä-saksalaisessa vuoristokylässä.

Kärsimysnäytelmä - elävä todistus Jeesuksen kärsimyksestä ja kuolleista heräämisestä.

Kärsimysnäytelmä, joka ei ole näytelmä vaan uskovien ihmisten elävä todistus 376 vuoden ajan.

Oberammergaun kärsimysnäytelmä on salaisen uskon mysteerin alainen. Siellä uskotaan ja siellä tapahtuu ihmeitä. Itse tapahtuma on suuri ihme. Se on ollut suorastaan kiusankappale ateistiselle ja paatuneelle aikamme ihmiselle. Kuinka tämä maailma voikaan kestää näytöksen loppukohtauksessa suurkuoron valtaisaa laulua:

*"Kiitos kuolon voittajalle
kamppailusta Golgatalla!
Kiitos suuri auttajamme
voitostasi ristinpuulla!
Kiitos armon alttarista,
jolla annoit elämäsi.
Itsellesi ostit meidät.
Sinulle nyt elämme,
sinulle myös kuolemme!"*

Minulle ja Maijulle on ollut kymmeniä vuosia saavuttamaton unelma päästä joskus näkemään Oberammergau ja kokemaan tuo ihmeellinen esitys. Maiju sai usein lähettää sinne Arean kautta monia kristittyjä. Näkemisen ja kokemisen halu oli voimakas.

Kunnes sitten - vuonna 2010 - tamperelainen ystäväporukka päätti lähteä pienellä joukolla tuota ihmettä katsomaan. Koimme heti matkan alusta asti suurta siunausta. Kaikki järjestyi niin helposti. Matkarahatkin. Münchenin lentoasemalta ajoimme pikkubussilla suoraan Ettalin luostarin hotelliin. Heti ovenpielessä näin tutuntuntuisen piispallisen hautaikonin kopioituna. Se oli 1300-luvun alusta. Sisälle astellessamme kaikkialla oli tunnelma kuin kirkossa. Pyhäinkuvat ja krusifiksit aidosti paikoillaan. Ei mitään rekvisiittakamaa!

Korkeilla kukkuloilla komeili valtaisia ristejä. Ne kuuluvat satojen vuosien aikaiseen pyhiin-

vaelluskulttuuriin. Portit olivat auki kulkijoille. Maalaiselämä sykki pikkukylän raiteilla. Ilma oli raikas ja kuulas. Koko sielu ja henki kävi sisimmässäni täysillä.

Ensin tutustuimme Ettalin luostarin mahtavaan kirkkoon ja luostaripihaan. Siellä alkoi tämä kärsimysnäytelmä vuonna 1630, sillä juuri täällä tehtiin näytelmän ensimmäinen käsikirjoitus. Järkyttävää oli nähdä "ruotsalaisten" tappaneen ja tuhonneen 30-vuotisessa sodassa mm. luostarin asukkaita ja sen kanttorin. Huokaisin helpotuksesta, kun siellä ei sanottu sanaakaan suomalaisista. Kirkon sadat maalaukset kertoivat kristittyjen pyhien ja vähemmän pyhien maallisesta vaelluksesta. Uskon varassa.

Kirkon mittasuhteet ja taide ovat aivan samaa luokkaa kuin Italian hienoimmissa kirkkoissa. Syvä huokaus pääsi pieneltä ihmiseltä.

Kuljimme myös luostarikylän yhteisellä hautausmaalla. Sielläkin jatkui tämä valtaisa todistuksen voima. Haudoilla ja niiden muistokivissä oli valtavia krusifikseja ja monia raamatunlauseita ja syvällisiä viisauksia. Ihmiset todistivat kuoltuaankin Jeesuksesta - nöyrinä uskossaan.

Itse näytelmään lähdimme vuorolinja-autolla heti aamulla. Satoi vettä. Oberammegaussa tihutti vain vähän. Koko kaupunki oli liikkeellä. Kaikki näyttivät kulkevan samaan suuntaan. Ei tarvinnut kysellä - minne mennä. Tuntui kuin menisin Jeesusta kuulemaan ja näkemään.

Ihmisiä tuli joka suunnalta. Kaikki kävelivät. Ei mitään ruuhkaa - vain mahtava kohina, joka syntyy 4000 ihmisen askelissa. Tavallisia ihmisiä - kaiken näköisiä ja -tapaisia. Tällaista on silloin kun kaikki Jeesuksen seuraajat tulevat kaikkialta maailmasta.

Musiikki alkaa. Se on kuin Bachin Matteuspassiosta - kuinkas muuten. Olemmehan pääsiäisen ytimesä, Saksassa, Bachin kotikunnailla. Kansa vaikenee. Kukaan ei katso kelloa eikä näpyttele tekstiviestejä. Heidän silmänsä ovat naulitut näyttämölle, jossa on vilinää ja säihkettä, huutoja ja tunteita sikin sokin, kuin Jerusalemin kujilla silloin joskus.

Matkalla Oberammergaun kylässä (kuva viereisellä sivulla). Ettalin luostarin kirkkosali (kuva yllä). Kirjoittajat Urpo ja Maiju Vuorenoja juhlapaikalla (kuva alla). Kuvat Urpo Upi Vuorenoja

Nyt voit, rakas lukijani, ottaa Raamattusi ja hakea sieltä vaikkapa Matteuksen evankeliumin kuvauksen siitä alkaen kun Jeesus tulee oppilaittensa ja kansan ajamana keskelle Palmusunnuntain hulinaa. Ja jatka siitä viimeiselle ehtoolliselle. Laita Bachin Matteuspassio soimaan... kulje Getsemaneen... kulje koko tie... Via Dolorosa.

Mehän tunnemme ja tiedämme ja elämme tämän kaiken läpi joka vuosi. Minä vapisen, kun ajattelen, että takanani istuu 4000 ihmistä kaikista maista ja kaikista uskonnoista. Mikä vavisuttava todistus ja saarna tämä onkaan. Keskellä pahaa ja synnin saastaamaa maailmaamme.

Siristän silmiäni. Kuka onkaan kukin tuolla. Olenko siellä minäkin? He eivät näyttele - he elävät - ja minäkin elän. Tässä ja nyt.

Tulee väliaika.

Mitä nyt! Ei tästä voi lähteä mihinkään. Mutta minun on jano. Ihmiset kulkevat hiljaisina, vain harvat sanovat jotain. Olemme varanneet ruokailun. On todella outoa astella yhtäkkiä 2000-luvulla tämän päivän todellisuudessa.

Hetkeä ennen näytännön alkamista (kuva vas.).

Valoa Getsemanessa (kuva viereisellä sivulla).

Esityspaikan pääsisäänkäynti (kuva alla).

Kuvat Urpo Vuorenoja

Esitys jatkuu

Golgata - pimeys - esirippu - oudon kankeita ovat nuo sotilaat. Hevoset. Tuijotan kuin halvaantuneena. Nyt se repeää: esirippu repeää. Jeesus on kuollut - meidän tähtemme!

Sekamelska -
pyhyys laskeutuu maan päälle -
hiljaisuus ja rauha.

Kyyneleet virtaavat vuolaana.
Kukaan ei pidättelee, eikä häpeä.

Jeesus on voittanut.

Joosef Arimatialainen ei sitä tiedä. Hän ottaa Jeesuksen ruumiin alas. Antaa oman äskettäin valmistuneen hautansa.

Oberammergaun näytelmään kuuluu kuvia koko Raamatun historiasta. Se alkaa melkein maailman luomisesta ja kiertää maapallon joka sopukkaan. Kyllä meidän piti tämä tietää - mutta tajunta ei ainakaan opetuslapsille sano mitään. He ovat kuin puun alle jääneitä.

Entä minä. Minä odotan herkeämättä Maria Magdalenan kysymystä: "Rabbuuni?" - ja tiedän että Hän vastaa: "NOLI ME TANGERE!"

"Älä minuun koske - en ole vielä mennyt Isäni tykö"

Minä katselen itseäni kuin peilistä. Olenko minä tämän kaiken todistaja? Minä.

Urpo Vuorenoja

Golgatalla-kohtaus. Kuva Urpo Vuorenoja

VALOA GETSEMANESSA

*Liikkuvat öljypuun lehdet,
pimeä keskiyö.
Tuskan keskitysleiri,
lupauksen kireä vyö.
Polvillaan vaalea hahmo
kasvot taivasta päin
huutaa mykkyyttä vasten
Isäänsä rukoillen:*

*"Ota pois tuskien malja,
peruuta pelastustyö.
Minä en enää kestä,
vavistus voimani syö.
Kukaan ei valvo jaksa
kanssani rukoillen."
Taivas mykkänä katsoo
miestä kärsimysten.*

*Välähtää kirkas juova
välistä pilvien,
uurtaa hopeisen vanan
keskelle synkkyyden.
Lankeaa taivainen valo
kasvoille kärsijän.
Liikkuvat öljypuun lehdet
yössä Getsemanen.*

*"Maljani tahdon juoda
puolesta ihmisten,
polkuni loppuun kuljen
ristini kantaen.
Ihmisen osan tunnen,
lihan ja heikkouden,
lupauksen sinulle täytän
maljani tyhjentäen."*

*Puutarhan yöstä lähtee
valkeus maailmaan.
Taakkaa syntien kantoi
kärsijä harteillaan.
Kirkas, hopeinen juova
levitti valoaan,
pääsiäisaamuna nousi
Voittaja haudastaan.*

Anneli Lähdesmäki

PITKÄPERJANTAI

*Niin kirkkaina hanget hohtaa
ja kuultaa talvinen maa,
minä leväytän oveni auki
ja ylistän Jumalaa.*

*Mutta äkkiä painan pääni:
on pitkäperjantai.
On Jumalan kärsimyspäivä,
on Golgatan häpeäpuu,
ja temppelin esirippu
nyt halkeaa, rikkoutuu.
On särkyneen sydämen päivä,
kun äärellä ristinpuun
eräs murtunut äiti katsoo
omaan poikaansa runneltuun.*

*Minä suljen oveni hiljaa
ja vaieten katselen,
miten Jumalan maiseman halki
kävi kuolema kohisten.
Se Valitun hautaan sulki,
ja luuli jo voitetun.
Mutta Jumalan enkeli kulki
Hänen hautansa pimeyteen
ja vieritti ovelta paaden,
näki Voittajan palanneen.*

*Oli perjantai pitkä ja raskas,
sitä itse en kulkea vois,
mutta kärsimystiensä tähden
yhä kiitosvirteni soi.*

Anneli Lähdesmäki

Keskiaikaisten kirkkojen portit ja kirkkopiha ovat symbolisesti Vanhan Testamentin ajalta saakka kohti "pyhään astumista". Maalliset murheet ja kantamukset jätettiin kirkonportille. Pantiin juhlakengät jalkaan ja astuttiin "Pyhitetylle maalle" eli "Pyhään". Näin mekin voimme astua pitkäperjantaihin ja pääsiäiseen. Jeesus on kantanut jo kaikkien synnit ja taakat. Kuva Urpo Vuorenoja

Suuren Kuninkaan kaupunki

Olen matkustanut Jerusalemiin muutaman kerran auringonsäteitten kurkistellussa vuorten takaa, auringonnousun aikaan. Katsellessani vuorten rinteillä kasvavia oliivi-, manteli- ja kirsikkapuita, alkaa mielessäni usein soida laulu Kultaisesta Jerusalemistä (Yerushalaim Shel Zahav):

*Nyt öljyputkin unelmoivat,
taas luona temppelin...
Jerusalem, Jerusalem
sä ikinuori, ikuinen.
Sun kunniaasi tahdon laulaa,
Jerusalem.*

Pakkosiirtolaisuudessa ja hajallaan eri maissa asuvat juutalaiset muistuttavat toisiaan Psalmin 137:5 sanoin: "Jerusalem, jos sinut unohdan, kadotkoon käteni voima!"

Jerusalem ei ole vain kaupunki kaupunkien joukossa. Se on jotain muuta. Sen tuntevat ne, jotka siellä asuvat ja ne, jotka siellä vierailevat. Jerusalemiä rakastetaan ja sitä karsastetaan. Ketään se ei jätä kylmäksi, onhan se Suuren Kuninkaan kaupunki.

Israelin kaupungeista sanotaan, että Haifassa tehdään työtä, Tel Avivissa juhliitaan ja Jerusalemissa rukoillaan. Ja se pitää kirjaimellisesti paikkaansa. Maailman kaikista pyhistä kaupungeista pyhimmäksi voi kutsua Jerusalemiä. Se on kolmen suuren uskonnon pyhä kaupunki: juutalaisten, muslimien ja kristittyjen. Vanhan kaupungin muurin sisäpuolella on kolme huomattavaa, pyhää paikkaa: Länsimuuri (itkumuuri), Pyhän haudan kirkko ja Kalliomoskeija.

Näin ollen Jerusalem on suuri uskontojen sulatusuuni, pätsi, joka aika ajoin myös kuumenee liikaa!

Rakastan kuljeskella Jerusalemin katuja, istuskella katukahviloissa ja maistella paikallisia herkkuja: pitaleipää, humusta ja falafelia. Haluan kierrellä eri kaupunginosissa, katsella ihmisiä ja kuunnella heidän puheitaan, jotka suomalaisen korvissa kuulostavat usein riitelyltä, mutta ovat vain tavallista, arkipäiväistä ajatustenvaihtoa. Ihmisten kanssa on helppo päästä kontaktiin, he keskustelevat mielellään kaikesta mahdollisesta. He myös pitävät paljon suomalaisista, olemme siellä hyvässä maineessa. Miksikö? No siksi, että suomalaiset ovat matkustaneet Israeliin myös silloin, kun maassa on ollut sotatila. Suomalaiset ovat olleet uskollisia Israelin ystäviä ja se on jättänyt jäljen israelilaisten sydämiin. Turistit ovat turisteja ja suomalaiset suomalaisia.

Aina kun menen Jerusalemiin, haluan ehdottomasti mennä käymään Vanhassa kaupungissa. Sen basaareissa on mukavaa kierrellä, katsella ja kuunnella erilaisten kielten sekamelskaa. On hauskaa myös tingata ostoksilla: istuskella kojuissa ja jutella, juoda monta kupillista arabikahvia ja sen jälkeen tinkiä taas! Maassa maan tavalla, niinhän se on. Länsimuurilla haluan myös mennä käymään ja rukoilla siellä toisten rukoilijoiden kanssa, omalla kielelläni ja

omalla tavallani. Haluan koskettaa muuria ja aistia paikan historiaa, pyhyyttä ja rukouksen henkeä. Siellä mieleeni tulee usein Jumalan omat sanat tästä kaupungista: Jerusalemissa, siinä kaupungissa, jonka minä olen itselleni valinnut, asettaakseni nimeni siihen.(1 Kun 11: 36) Jerusalem, Jumalan nimen asuinsija!

Kävellessä Vanhan kaupungin halki, voi saada kosketuksen neljään erilaiseen alueeseen: muslimien, juutalaisten, kristittyjen ja aramealaisten kortteliin. Ne ovat kaikki hyvin erinäköisiä ja eriluonteisia. Oma viehätöksensä on jokaisessa, varsinkin, jos sattuu tykkäämään avoimista liha- ja kalatiskaista.

Vanhan Kaupungin sydämessä on Temppeливuori, Jerusalemin kaikkein kiistellyin paikka. Juutalaiset ovat vuosituhansien ajan itkeneet Jerusalemiä, laulaneet siitä ja rukoilleet sen puolesta.

Jerusalem perustettiin noin 1000 vuotta eKr. Sen perusti Daavid, joka oli yhdistetyn Israelin ensimmäinen kuningas. Hän valloitti jebusilaisten rakentaman kaupungin, laajensi sitä ja teki siitä pääkaupungin sekä juutalaisuuden keskuksen kuljettamalla liitonarkin sinne. Daavidin poika Salomo rakensutti Jerusalemin ensimmäisen temppelin ja sinne sijoitettiin liitonarkki. Paikkana oli Moorian vuori, sama paikka, jossa

Aabraham valmistautui uhraamaan poikansa Iisakin. Tuolla paikalla sijainneet sekä ensimmäinen että toinen temppli tuhouttiin aikojen saatossa. Kyseessä on siis nykyinen Temppelevuori, jonka ytimessä sijaitsevat Kalliomoskeija ja al-Aqsa-moskeija.

Temppelevuori on juutalaisille äärimmäisen tärkeä paikka. Siellä olleiden temppelien muisto tekee alueesta juutalaisten pyhimmän paikan. Jotkut heistä välttävät tulemista koko alueelle siinä pelossa, että he vahingossa astuisivat sen paikan päälle, jossa aikoinaan säilytettiin liitonarkkia. Nykyisin Israel rajoittaa juutalaisten pääsyä Temppelevuorelle sekä uskonnollisista että myös poliittisista syistä. Paikkaan, sen pyhyyden vuoksi, liittyvien rajoitusten katsotaan nimittäin edelleen olevan voimassa. Lisäksi maan johdolle aiheuttaa jatkuvaa huolta, miten muslimit reagoisivat provokaatioihin, joita juutalaiset ääriryhmät saattaisivat paikalla suorittaa.

Temppelevuorelta avautuu kaunis näkymä suoraan Öljymäelle, jossa Jeesus hyvästeli opetuslapsensa ennen taivaaseen astumistaan. Sakarjan kirjassa meille kuvaillaan, miten Jeesus tulee palaamaan takaisin samaan paikkaan, mistä oli taivaaseen noussutkin. Juutalaiset tietävät, että aikojen lopussa profeettojen ennustama Messias ilmestyy Siionin vuorella. Ollakseen mahdollisimman lähellä tuon ennustuksen täytyessä uskovaiset juutalaiset uneksivat hautapaikasta Öljyvuooren rinteillä olevalla suurella hautausmaalla. Meillä on yhteinen odotus Messiaan paluusta!

Kävely Öljymäeltä alas Getsemanen puutarhaan tekee hyvää paitsi ruumiille myös hengelle ja sielulle: eteen avautuvat kauniit maisemat hivelevät silmiä ja mielessään voi muistella Jeesuksen ratsastusta Jerusalemiin ihmisten huutaessa: Hoosiana, Herra auta!

Getsemanassa voi levähtää ikaikaisten öljypuiden varjossa ja pohtia Jeesuksen kamppailua tuskien yössä. Se on yhä hyvä paikka rukoilla, jos ei anna ympäröivien turistiryhmien häiritä itseään. Ajattele: Tapahtukoon sinun tahtosi, eikä minun - siihen Jeesus suostui.

Getsemanesta jatkan matkaani kohti Puutarhahautaa. Se sijaitsee vilkkaan ja meluisan bussiaseman vieressä, keskellä arabimaaailman sykkettä. Astuessani puutarhan portista sisään vedän syvään henkeä. Mikä rauha ja hiljaisuus! Aika pysähtyy ja levottomasti askarteleva mieleni tasaantuu. Katselen kauaista puutarhaa ja tulen tyhjän haudan äärelle: Hän ei ole enää täällä, Hän on noussut kuolleista!

Polvistun yhdessä ystävien kanssa ehtoolliselle. Minunkin edestäni on annettu ja vuodatettu Jeesuksen ruumis ja veri. Onko mitään suurempaa ihmettä! Minun syntini on annettu anteeksi ja Jeesuksen ylösnousemusvoimasta minäkin saan elää. Puutarhahaudan ihme on totta tänäänkin. Mikä riemu, millainen sanoma, millainen voitto! Kristus on noussut kuolleista, kuolemallaan kuoleman voitti. Totisesti näin on!

Iloisena ja kiitollisena jatkan matkaani kadulle kohti uusia seikkailuja, väistellen innokkaita matkamuitokasuppiaita. Ensi vuonna Jerusalemiin! Tai jospa jo ensi syksynä?

Erja Kalpio

Kuvat Erja Kalpio ja Anne Partanen

Matka Israeliin 23.-30.10.2015

TEL AVIV, TIBERIAS, JERUSALEM

Matkanjohtajat: Erja Kalpio, Anne Partanen

Matkan yhteishinta n.1598 € (Sisältää Israel-paketin ja lennon *)

ALUSTAVA OHJELMA:

Pe 23.10. LENTO TEL AVIVIIN

Yö: Tel Aviv, hotelli Ruth Daniel

La 24.10. RETKI TEL AVIVIN SEUDULLA

Sapattikokous, Ramat Ganin eläinsafari, siirtyminen Tiberiaaseen.

Yö: Tiberias, hotelli Restal

Su 25.10. RETKI HAIFAN SEUDULLE

Rambamin sairaala, holokaustista selvinneitten vanhusten koti, Galilean Sipporis, joka oli antiikin aikana tärkeä roomalaisten ja juutalaisten keskus, Nasaretin rukoustalo.

Yö: Tiberias, hotelli Restal

Ma 26.10. GALILEA

Vuorisaaunan vuori, Kapernaum, Safedin taidekaupunki, Gamlan luonnonpuistoalue, lintujen erityisesti kotkien pesimäalue. Näköalapaikka järven itärannalla (Mitzpe Shalom), ajo kaunistaisematieta Golanin eteläpähän.

Yö: Tiberias, hotelli Restal

Ti 27.10. KUOLLUTMERI

Jardenitin kastepaikka sekä Kinneretin taateli ja maustekauppa, Qumran, Kuollutmeri, kellumista Kuolleessameressä.

Yö: Jad Hashmona, Juudean vuorilla

Ke 28.10 JERUSALEM

Mahdollista ohjelmaa: Tapaaminen Elyn lähettien kanssa. Vierailu Knessetissä. Länsimuurin tunnelit, missä englannin kielinen opastus. (Päivä toteutetaan matkanjohtajien johdolla, linja-auto ryhmän käytössä, tunnelimaksu n. 9€).

Yö: Jad Hashmona, Juudean vuorilla

To 29.10. JERUSALEM

Jerusalemin pyhiä paikkoja mm. Öljymäki, josta kävely Kananemon kirkon kautta Getsemaneen, osa Via Dolorosaa, ehtoollinen Puutarhahaudalla, Steve Khouryn kokous. Yö: Jad Hashmona, Juudean vuorilla

Pe 30.10. JERUSALEM

Käynti Israel museossa, missä on mm. Jeesuksen ajan Jerusalemin pienoismalli. Jad Vashem (Vainojen museo), Sapattiatelia Jad Hashmonassa (omakustanteisesti n. 15€). Aterian jälkeen ajo lentokentälle.

* Israelpaketti kahden hengen huoneessa n. 1118 €. (Yksityishuoneissa 360 €)

- sis. bussikuljetukset, puolihoito hotelleissa, retket, opastukset sekä palvelurahat. Vapaa-päivinä tarjottavat retket eivät kuulu matkan hintaan.

Ennakkovarausmaksu on 100 €, joka maksetaan ilmoittautumisen yhteydessä. Loppuosuus 1018 € maksetaan matkalle lähdettäessä.

Passin tulee olla voimassa puoli vuotta matkalta paluun jälkeen. Matkavakuutus sairaus- ja vahinkotapausten varalta on välttämätön. Kinneret Tours tukee matkanjärjestelyillään Israelissa Lev Hatsafon yhdistyksen sosiaalista avustustyötä.

Israelpaketti ei sisällä lentoa. Lento Finnair n. 480 € (+ 25 € Suomen matkatoimiston laskutusta). Lento maksetaan n. 3 kuukautta ennen matkaa. Kinneret Tours tekee puolestasi lennon varauksen. Jos haluat varata lennon itse esim. netistä, ole hyvä ja ilmoita siitä meille.

Tiedustelut ja ilmoittautuminen:

Erja Kalpio p. 045 675 8917 tai

erja.kalpio@evangeliset.net

Anne Partanen p. 050 553 6715 tai

anne.partanen@shalom.fi

Lisää tietoa löydät nettisivuiltamme

www.kinnerettours.fi

susanna.kangas@kinnerettours.fi

Kinneret Tours 06-837 5100

Alustava lento:

AY 79720 23.10. Helsinki – Tel Aviv 20:05-23:30

AY 798 30.10. Tel Aviv – Helsinki 00:20-06:00

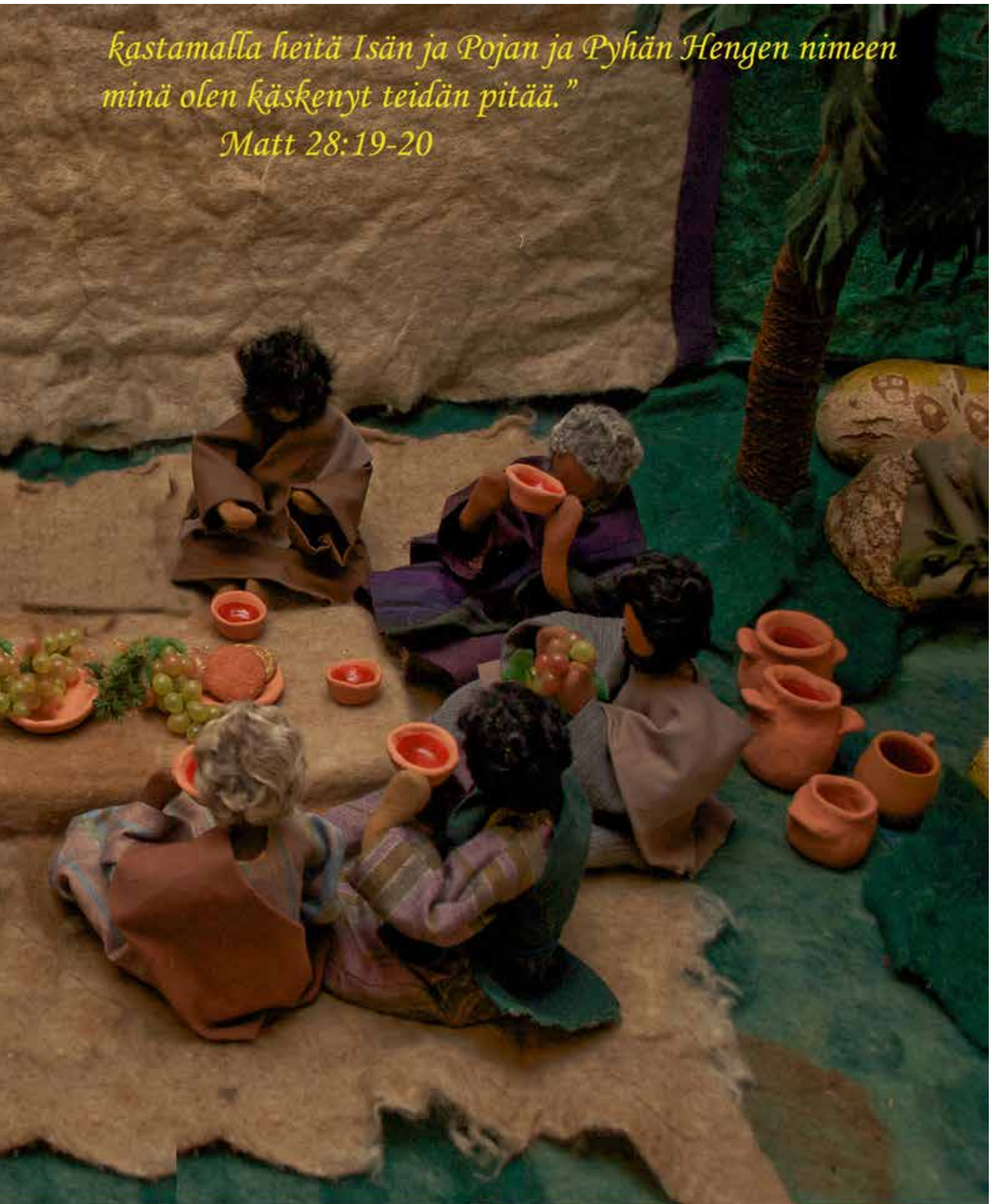
*Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni,
ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä*

*"Ja heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi
minun ruumiini". Ja hän otti maljan, kiitti ja antoi heille ja
liiton veri, joka monen edestä vuodatetaan syntien*

*kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen
minä olen käskennyt teidän pitää.”*

Matt 28:19-20

*opetuslapsillensa ja sanoi: "Ottakaa ja syökää; tämä on
sanoi: "Juokaa tästä kaikki; sillä tämä on minun vereni,
anteeksiantamiseksi." Matt 26: 26-28*

Aamu jo kohta on

Sanat: Eeva Takala

Sävel: Urpo Vuorenoja

G D7 G Am C7 D7

Aa - mu jo koh - ta on öl - jy - puun ok - sil - la pik - kui - set lin - nut
 Äk - ki - ä vä - läh - tää hau - das - ta kirk - ka - us Jee - sus on nous - sut
 Jee - sus on ku - ning - as kuo - le - man voit - ta - nut Mei - tä hän pi - tää

G C Hm Em G

nuk - ku - vat. (nuk - ku - vat) Hau - dal - ta en - ke - li
 kuol - leis - ta. (kuol - leis - ta) He - rää - vät ok - sil - ta
 rak - kai - naan. (rak - kai - naan) Kaik - ki - a kut - suu hän

C Am C Am G D7 Em H7

vie - rit - tää ki - ve - ä val - ke - at vaat - te - et hoh - ta - vat
 lin - nut ja al - ka - vat yh - des - sä lau - la - a rie - mus - ta.
 kans - san - sa i - ha - naan tai - vai - seen ko - ti - in kul - ke - maan.

© Evankelinen Lähetyssyhdistys ELY

Ukin suuri päivä

Pekka-pappi kertoo

- Meillä on varmasti maailman paras ukki, Saara sanoi poimiessaan kukkia polun vierestä.
- Niin on, aivan varmasti, yhtyi Leevi puheeseen. Ihan paras.

Saara ja Leevi olivat olleet isän ja äidin kanssa vierailulla Kleopas-ukin luona. Aika usein he siellä kävivätkin, asuihan ukki melko lähellä ja hyvä oli häntä auttaa arkisissa asioissa. Ukilla ikä jo painoi selkää kumaraan, askelet lyhenivät ja näkökin alkoi heiketä.

Kovin paljon ukki ei jaksanut lasten leikkeihin osallistua. Mielellään hän katseli, kuinka lapset touhusivat omia asioitaan. Ukin syli oli myös aina avoinna, vaikka vain pikaiselle pyrhdykselle kesken leikkien.

Ukki on kokenut jänniä asioita

- Ukille on sitten sattunut monia jänniä asioita elämässä, totesi Leevi mietteissään. Hänelle mieleen oli jäänyt erityisesti tämän päivän kertomus. Äiti ja isäkin olivat kuunnelleet sitä mielellään, vaikka oli se heille vuosien ajalta jo entuudestaan tuttu.

Kaikki alkoi siitä, kun oli syöty yhteinen ateria ja Saara ja Leevi olivat aikansa leikkineet tuvan lattialla. Sitteen kuin yhteisestä sopimuksesta he kiipesivät Kleopas-ukin syliin ja kysyivät: Voisitko taas kertoa meille vanhoista asioista?

- Mielelläni, ukki vastasi. Nyt kerronkin teille sellaisesta tapauksesta, joka muutti koko minun elämäni.
- Ai miten jännää, Saara sanoi ja siveli kädellä hiljaa ukin partaa.
- Tämä tapahtui jo aika kauan sitten. Teidän äitinne oli silloin nuori tyttö, lähes teidän ikäisenne, aloitti ukki kertomisensa.
- Silloin tapahtui suuria asioita. Me olimme mukana pääsiäisjuhliilla. Mutta sinä vuonna juhla oli toisenlainen, ihan erilainen kuin muina vuosina. Sillä Jeesuksen tulo juhliille muutti monia asioita.
- Muistan, kuinka olimme Jeesusta vastassa. Kukaan ei oikein tiennyt, tulisiko Jeesus mukaan juhliille. Mutta sitten kuului huhu, että Jeesus oppilaineen oli nähty Jerusalemiin johtavalla tiellä. Silloin me kaikki

lähdimme häntä vastaan, ukki kertoi rauhalliseen taapaansa.

- Jeesuksella oli varmaan hieno hevonen ratsuna. Oli-ko se valkoinen, kysyi Saara innostuneena.
- Vai ratsastiko Jeesus kamelilla, niin kuin rikkaat ihmiset tekevät, jatkoi Leevi.
- Ei Jeesus tullut hevosella eikä kamelilla, totesi ukki rauhallisesti. Aluksi olikin vaikea nähdä, missä Jeesus on, kun väkeä oli niin paljon vastassa. Mutta sitten hän tuli lähemmäksi, ja näin, kuinka hän ratsasti aasin selässä. Jeesuksen aasi oli aika lailla samannäköinen kuin meidän Robbe.
- Voidaanko mekin tänään ratsastaa Robbella, kysyi Saara innoissaan. Se olisi kivaa.
- Toki voidaan, ukki sanoi. Mutta ei ihan vielä.

Erilainen pääsiäinen

- Aluksi väki oli innoissaan Jeesuksen tulosta. Kaikki halusivat päästä hänen lähelleen ja keskustella hänen kanssaan, ukki jatkoi. Mutta sitten tuli niitä, jotka alkoivat puhua pahaa Jeesuksesta. Tilanne muuttui vähän pelottavaksi. Niin pahoja asioita ihmiset Jeesuksesta ja hänen oppilaistaan puhuivat. Sotilaatkin pelkäsivät, mihin kaikki johtaisi.

Leevi ja Saara kuuntelivat hiiren hiljaa, sillä ukki oli hyvä kertomaan. Jännissä kohdissa kumpikin painoi päänsä ukin olkaa vasten ja puristi lujasti ukin käsi-varresta.

- Sitten kaikki päättyi kovin surullisesti. Jeesuksen vihamiehet saivat kansan ja lopulta hallitsijatkin puolelleen ja niin Jeesus surmattiin. Se oli aivan hirveä tilanne. Koko hieno pääsiäisjuhla meni pilalle.
- Siihenkö kaikki sitten päättyi. Tämäkö muutti sinun elämäsi, ystävän kuolema, kysyi Leevi hämmästyneenä.
- Ei Jeesus silloin vielä minun ystäväni ollut, vasta myöhemmin. Mutta antakaahan, kun kerron lisää.
- Kerro, kerro, hoputti Saara jännittyneenä.

Erikoinen matkakumppani

-Jeesuksen kuolemasta oli kulunut muutama päivä. Pääsiäisjuhlat olivat päättyneet ja kauempaa tulleet olivat lähteneet jo kotimatalle. Jeesuksesta liikkui monenlaisia huhuja. Joku oli muka nähnyt Jeesuksen. Joku kertoi nähneensä enkelin. Hautakin kuulemma oli tyhjä. Mutta en minä näitä asioita uskonut. Ei kuolleet herää eloon, näin minä ajattelin, sanoi ukki aika hiljaisella äänellä.

- Näissä ajatuksissa me ystäväni Simsonin kanssa sitten olimme kävelyllä. Kumpakin meitä askarrutti kaikki se, mitä oli tapahtunut ja mitä asioista kerrottiin. Mutta emme me oikein tienneet, mitä niistä ajatella. Enemmän oli kysymyksiä kuin vastauksia.

- Sitten meidän seuraamme tuli mies, joka nopeampana kävelijänä saavutti meidät, mutta jäi siihen juttelemaan. Hän huomasi meidän ilmeestämme, että me puhuimme vakavista asioista, ja hän halusi tietää, mikä mieltämme askarrutti. Ja niin me kerroimme, ukki jatkoi ja oli sitten hetken hiljaa. Saara ja Leevikin odottivat hiljaa, mitä sitten tapahtuisi. Pian ukki jatkoikin.

- Oli kummallista, että hän ei tuntunut lainkaan tietävän, mitä Jerusalemissa oli juuri tapahtunut ja mistä kaikki puhuivat. Kuitenkin hän kuunteli tarkkaan ja kysymyksillään ohjasi keskustelua oikeaan suuntaan.

- Mitä se mies kyseli, hoputti Leevi, jonka mielestä ukki olisi voinut kertoa vähän nopeammin. Olihan kertomuksen jälkeen mahdollista päästä ratsastamaan Robbella.

- Hän puhui profeetoista ja muistutti, että eikö siellä ole kerrottu jotakin kärsivästä Jumalan palvelijasta. Tulevasta messiaasta, joka ei olekaan suuri sotasankari vaan ihan toisenlainen.

Erikoinen hetki aterialla

- Niin me juttelimme koko matkan. Ja kun tulimme tuohon tiehaaraan, niin pyysin häntä vielä tänne kotiin vieraaksemme. Niin mielenkiintoisia asioita hän kertoi. Ja hän suostui. Tässä hän istui, ja Simson istui tuossa. Ja me puhuimme ja puhuimme.

- Kun sitten Meeri-mummi – tai ei hän silloin vielä mummi ollut – toi leivän ja muun ruoan pöytään, tapahtui jotakin erityistä.

- Mitä sitten tapahtui, Leevi kysyi.

- Tämä vieras otti leivän, siunasi sen ja jakoi sen meille. Ainahan me siunaamme ruoan, mutta tämä siunaaminen oli jotenkin erilainen. Se tuntui aina täällä sydämessä asti. Vähän kuin ruoan lisäksi hän olisi siunannut meidätkin. Simsonin kanssa katsoimme toisiamme hämmästyneinä. Kuka tämä mies oikein on?

- No kuka se oli. Jeesusko? Saara kysyi.

Apostoli Pietari hiilivalkealla, Liisa Kutvosen huovutustaidetta. Kuva Urpo Vuorenoja

- Niin oli, mutta emme me silloin häntä tunnistanee. Mutta kun hän oli lähtenyt, me jäimme Simsonin kanssa tähän pöydän ääreen ja sitten Simson sanoi ääneen mielessä liikkuneen ajatuksen: Olikohan tuo mies Jeesus?

Uusi kohtaaminen

- Ensin ajatus tuntui mahdottomalta. Jeesushan kuoli ja hänet haudattiin. Eikä kuolleet nouse haudoistaan. Ja mitä enemmän me tuota ajatusta mietimme, sitä enemmän täällä sisällä alkoi tuntua erikoista lämpöä. Jospa kaikki ei päättynytkään pääsiäisen edellä kuolemaan ja hautaan, ukki jatkoi mietteliäänä.

- Vähän myöhemmin tapasin uudelleen tuon miehen ja silloin kyllä heti tunnistin hänet: Jeesus siinä oli minun edessäni. Sanoin pahoitteluni ja anteeksipyyntöni Jeesukselle siitä, että en silloin tunnistanut häntä. Mutta Jeesus sanoi lohduttavasti, että niin on käynyt monelle muullekin. On se niin uusi ja erikoinen ajatus, että joku nousisi kuolleista. Ei sitä ole helppo uskoa, vaikka silmät siitä kertoisivat. Hienoa, että nyt tunnistat minut, Jeesus sanoi lopuksi.

- Se päivä tässä kotitiellä ja tuvan pöydän äärellä muutti minun elämäni. En minä vielä silloin läheskään kaikkea ymmärtänyt. Vasta myöhemmin tajusin sen, kuinka selvästi ja kirkkaasti profeettojen sanat jo ennakolta tästä kaikesta kertoivat. Nyt toteutuivat kaikki ennustukset ja Jumalan lupaukset.

- Muistatko ukki, kun oltiin Meeri-mummin haudalla. Sinäkin itkit siellä, Saara katsoi vakavana ukkia, jonka poskelle oli vierähtänyt iso kyynel. Mutta sitten sinä otit minua kädestä kiinni ja sanoit, että Meeri-mummi on nyt hyvän Jumalan huomassa. Että kuolema ei ole kaiken loppu.

- Niin minä sanoin. Ja kun minä kuolen, niin minä tahdon tehdä sen samalla tavalla kuin Meeri-mummi teki. Jeesuksen turvissa. Jeesuksen kanssa on niin hyvä elää ja turvallista myös kuolla.

- Et sinä ukki saa kuolla, sanoi Leevi vakavana.

- En minä aio kuolla vielä pitkään aikaan. Minä haluan nähdä, kun te kasvatte aikuisiksi. Mutta nyt me Saara ja Leevi lähdemme ratsastamaan Robbella ja sillä aikaa isä ja äiti leipovat meille jotakin hyvää päiväkahville.

- Joo, mennään.

Pekka Kiviranta

Naiset rientävät haudalle, Liisa Kutvosen huovutus-taidetta. Kuva Urpo Vuorenoja

Pääsiäiskanan salaisuus

Joka puolella Eurooppaa on erilaisia tapoja selittää ylösnousemuksen ihmettä Pääsiäisenä. Pääsiäismunan maalaaminen on historiallisesti yhtä vanha perinne kuin Elämänpuu-koru on ollut hämmästelyn ja ihailun kohteena Karkussa. Eli 1000 vuotta. Se tarkoittaa että pääsiäismunaperinne on elänyt saman ajan kuin kristinusko on vaikuttanut Suomessa. Pääsiäismuna on eläinkunnan tuote, jota sai syödä paastonajan jälkeen vasta pääsiäisenä. Toinen herkku on meille ortodoksisesta kirkosta saatu "pasha".

Kaikki me tiedämme, että kaupasta ostetut suklaamunat sisältävät usein pääsiäissyllätyksen. Se on siis ylösnousemuksen ihmeen vertauskuva. Legendan mukaan Maria Magdaleena meni keisari Tiberiuksen luo todistamaan Jeesuksen ylösnousemuksesta. Keisari oli vastannut, että ylösnousemus on yhtä mahdollinen kuin tuon kananmunan muuttuminen punaiseksi. Heti munan väri tuli punaiseksi!

Niin kauan kuin muistan, on lapsuudestani asti meillä kotona aina maalattu pääsiäismunia. Ne syötiin sitten saman tien pääsiäisaterialla. Jokaisella oli oma nimikkomuna, joka etsittiin ensin lautasen viereen odottamaan. Joskus yritimme kuoria munan niin, ettei sen kuori menisi pilalle. Näin oma maalaus jäi riemastuttamaan pääsiäiskoristeiden joukkoon ainakin muutamaksi päiväksi.

alla tai vieressä piipertää pikkuruksia kananpoikasia. Ne ovat ihan emonsa näköisiä.

Mutta pääsiäisenä tapahtuu ihme! Siellä onkin suklaamunia ja kaikenlaisia herkuja. Jokainen saa ottaa ainakin yhden. Makein hetki on se, kun kanan alle kurkistaja toivoo että siellä on pieni yllätys - ihme - kun savinen koristekana on muninut jotain ihanaa jokaiselle lapselle.

Sitten saimme kanan. Se on lahjaesine, joka munii makeisia kaikille perhekuntamme lapsille. Ja niillekin lapsille, jotka ovat jo kasvaneet aikuisiksi. Ennen ja jälkeen pääsiäisen sen kuvun

Urpo Upi Vuorenoja

*E*nkeli kääntyi naisten puoleen ja sanoi: "Älkää te pelätkö. Minä tiedän, että te etsitte ristiinnaulittua Jeesusta. Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista, niin kuin itse sanoi. Tulkaa katsomaan, tuossa on paikka, jossa hän makasi. Menkää kii-reesti sanomaan hänen opetuslapsilleen: 'Hän on noussut kuolleista. Hän menee teidän edellänne Galileaan, siellä te näette hänet.' Tämä oli minun sanomani teille." Naiset lähtivät heti haudalta, yhtäikää peloissaan ja riemuissaan, ja riensivät viemään sanaa Jeesuksen opetuslapsille.

Mutta yhtäkkiä Jeesus tuli heitä vastaan ja tervehti heitä. He menivät hänen luokseen, syleilivät hänen jalkojaan ja kumarsivat häntä. Silloin Jeesus sanoi heille: "Älkää pelätkö! Menkää sanomaan veljilleni, että heidän pitää lähteä Galileaan. Siellä he näkevät minut."

Matt. 28:5-10

Puutarhahaudalla Jeesus ja Maria Magdaleena, Leena Ojalan taidetta. Kuva Urpo Vuorenoja.

Viron kirkon voima on vapaaehtoisissa

Tallinnassa sijaitseva Viron evankelisluterilaisen kirkon lähetyskeskus (EELK Misjonikeskus) kouluttaa, julistaa ja lähettää. Lähetyskeskus toimii kymmenen työntekijän ja noin sadan vapaaehtoisen voimin. Yhtenä keskeisenä julistustyön muotona palvelee Lähetyskuoro, joka kokoaa eri-ikäisiä seurakunta-aktiiveja musiikin kautta.

Lähetyskeskuksen johtaja Leevi Reinaru on innoissaan etenkin noin viidestäkymmenestä vapaaehtoisesta, joilta löytyy motivaatiota evankeliumin työhön. Kuoro uusiutuu kaiken aikaa ja enin osa mukana oloista on nuoria.

– He kokoontuvat – suuri osa Tallinnan ulkopuolelta tulevia – kerran kuukaudessa lauantaisin Lähetyskeskukseen. Musiikki, todistuspuheenvuorot, hartaus-

ohjelmat ja yhteys ovat tärkeintä kokoontumisissa. Tavoitteena on järjestää noin viidesti vuodessa jokin suurempi tapahtuma seurakunnissa. Niihin tapahtumiin keskitytään huolella ja erityisesti musiikin laatuun panostetaan, jotta se kilpailisi kirkon ulkopuolisten tahojen kanssa

– Virolainen ihminen ei helposti puhu uskon asioista, mutta mielellään hän tulee kuuntelemaan musiikkia.

Tilaisuuksien jälkeen on helpompi tulla keskustelemaan mieltä askarruttavista asioista. Minun rukouksenani ja pyyntönä on, että Jumalan sana tällä tavoin menee eteenpäin, Reinaru sanoo.

Lähetys ja raamattuopetus tavoittavat parhaiten

– Lähetys on Viron evankelisluterilaisen kirkon toiminnassa keskeistä. Valitettavasti vain osassa seurakunnista on oma lähetystyön vastuhenkilö. Tavoitteena on, että saisimme jokaiseen Viron kirkon kahdestatoista rovastikunnasta oman lähetyssehteerin. Lähetyspäivien järjestäminen tarvitsee paljon vapaaehtoisia, Leevi Reinaru toteaa.

EELK panostaa paljon myös raamattuopetukseen. Se sisältää raamattukoulun, raamattuluentoja ja Raamattu kannesta kanteen-ohjelmat radiossa ja netissä. Pöytäsaarella järjestettiin hiljattain viikonvaihteen kestävät raamattupäivät nuorille ja aikuisille.

Kirkon lähetyskuoro tekee ahkerasti julistustyötä seurakunnissa. Taloudellista tukea kuorotoiminta saa muun muassa äänitteistä, joista yhtä esittelee Lähetyskeskuksen johtaja Leevi Reinaru. Kuva Hannu Rasila.

Viron koulut suhtautuvat uskonnonopetukseen varautuneesti. Seurakuntien vierailuihin, jotka sisältävät valmista ohjelmaa, koulut ovat myönteisempiä. Seurakunnat käyvät muun muassa kertomassa ripikoulusta tai vievät jonkun musiikkiryhmän esiintymään nuorille. Kristillisiä kouluja Virossa on kaikkiaan kuusi: kolme Tallinnassa, Tartossa kaksi ja Kohilassa yksi.

Viron kirkko sai uuden arkkipiispan

Tallinnassa juhlittiin tammikuun viimeisenä viikonloppuna Viron evankelisluterilaisen kirkon uuden arkkipiispan Urmas Viilman virkaanastujaisia. Leevi Reinaru iloitsee, että kirkko sai nuoren päämiehen, jolla on intoa ja rohkeutta uusiin haasteisiin. Tästä esimerkkinä hän esitteli vuoden alussa kirkkohallitukselle uuden työntekijätiiminsä. Viilma esitti myös kahden uuden piispan nimittämistä virkoihinsa huhtikuun alussa. Tiit Salumäki tulee vastaamaan alueellisesta työstä Länsi-Viron rovastikunnissa Haapsalusta käsin ja Joel Luhametsin virkapaikkana on Tartto.

Viron evankelisluterilaisessa kirkossa on 167 seurakuntaa ja noin 270 pappia. Lähetyskeskuksen johtaja kiinnittää huomion siihen, että suuri osa papeista on nelikymppisiä miehiä, jotka tavallaan "löysivät" kirkon vasta Viron itsenäistyttyä. Heillä ei ole kristillistä perhetaustaa, mutta heillä on palavaa intoa ja rohkeutta työhön.

Leevi Reinaru mainitsee, että Viron kirkolla on tällä hetkellä useita rakennushankkeita. Uusimmat ovat Mustamäellä ja Sakun kaupungissa. Seurakuntien perustamisen myötä myös kirkkohankkeet on pantu alulle. Tärkeitä projekteja ovat myös kirkkojen peruskorjaukset. Reinaru mainitsee Tartossa sijaitsevien Marian ja Jaanin kirkkojen peruskorjaukset. Jaanin kirkko on peruskorjattu pääosin Viron valtion rahoituksella. Reinaru onkin iloinen siitä, että vaikka kirkko ja valtio Virossa elävät erillään, monet kirkkojen peruskorjaukset on tehty valtion tuella. Näin on saatu paljon hyvää aikaan.

Kirkon uutena työmuotona on aloittanut kirkon perheneuvontatyö. Sen kehittämistä on vastannut Pia Ruotsala Suomen Lähetysseurasta, Työn sisältö on seurakunnissa tapahtuvaa perheneuvontaa sekä perheleirien ja -päivien järjestämistä. Viron kirkon uutena lähetysasessorina on aloittanut Tauno Toompuu.

Suomessa toimiva Evankelinen lähetysyhdistys - ELY on yksi Viron ev.lut.kirkon lähetysyhdistyksen yhteistyökumppaneista. Kysyttäessä konkreettisista avun kohteista johtaja Leevi Reinaru mainitsee kirkon mediatyön ja Lähetyskuoron toiminnan. Kirkon nuortenlehti Pluss on saavuttanut suuren suosion julistuskanavana nuorten keskuudessa. Lähetyskuorolla on mahdollisuus tehdä yhteistyötä suomalaisseurakuntien kanssa nykyisten ystävyysseurakuntien avulla.

Hannu Rasila

Iltamessu Elyn kesäjuhlilla lauantaina 14.6.2014 Alavuden kirkossa. Kuvassa vas. Elina Mäki, Leevi Reinaru, Pertti Kriikku ja Raimo Mäki. Kuva Raili Mäkitalo.

Kirjapainovierailulla Virossa

Pohjoismaiden vanhimpiin kirjapainoihin kuuluva, jo vuonna 1633 perustettu Reusnerin kirjapaino Tallinnassa sai vieraita Suomesta.

Nykymuodossaan perinteikäs painotalo aloitti 90-luvun alussa. Se on pääosin suomalaisomistuksessa ja keskittyy tänä päivänä lähes kokonaan vientiin. Kohdemaita ovat Norja, Hollanti, Saksa ja pieneltä osin Ruotsi. Suomen osuus liikevaihdosta on noin puolet. Henkilökuntaa talossa on noin 90. Kirjapainoa johtaa Rein Leht mets, joka kuvassa esittelee nopeaa painokonetta tutustumaan tulleeille Mikko J. Mukkalalle ja Evankelisen lähetysyhdistyksen pääsihteerille Antero Rasilaiselle. Viime syksynä virolainen kirjapaino

osti Vaasassa sijaitsevan Arkmedian painotalon osake-enemmistön ja yhteistyön jatkumisen vahvistamiseksi saimme kutsun vierailla Tallinnassa sijaitsevassa tehtaassa. Evankelinen lähetysyhdistys – ELY ry:n jäsenlehti Elysanomat painetaan edelleen Vaasassa Arkmedian tehtaalla. Yhteistyö jatkuu.

Hannu Rasila, teksti ja kuva

Rukous - sanoja ja kuuntelua

Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n seminaari ja 7v. juhla 11.-12.4.2015

Kalevan kirkko ja seurakuntasali, Tampere (Liisanpuisto 1)

Järj. Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry ja
Tampereen Tuomiokirkkoseurakunta

Lauantai

klo 10 Alkurukous ja tervetuloa, Elyn työntekijät yhdessä

klo 10.15 "Isä meidän", kuvien äärellä Maria Pitkäranta

klo 11.15 Jumalan lapsen rukouselämä, raamattutunti Erja Kalpio

klo 12.30 Lounas

klo 13.30 Elyn uudet työntekijät esittäytyvät

klo 14 Ely yhteisessä rukousrintamassa.

Antero Rasilaisen johdolla keskustelua ja jakamista.

klo 15.15 kahvit

klo 16 Vuosikokous, avaus Pekka Knuutti

klo 18 Kiitosjuhla. Raili Mäkitalo ja Sirpa Keski-Antila saatellaan eläkkeelle. Musiikkia Larisa Kolehmainen. Runoesitys Kaipaat, ohj. Anneli Lähdesmäki. Iltamessu lit. Olli Hallikainen, saarna Pekka Kiviranta.

Sunnuntai

klo 10 Messu Kalevan kirkossa, saarna Antero Rasilainen, lit. Harri Luoma. Elyn uusien työntekijöiden työhön siunaaminen: Ulla Latomäki, avustajina Pekka Knuutti ja Antero Rasilainen.

klo 11.30 Ruoka

klo 12.30 Viestiä viemässä. Salla Häkkinen, Satu Kivisaari, Erja Kalpio, Veli-Matti Sallinen. Juonto ja lähtösiunaus Pekka Kiviranta.

Juhla päättyy klo 14.15.

Ohjelma on alustava, muutokset mahdollisia.

Kuva Virpi Tuominiemi

Evankeliset kesäjuhlat

Salossa

1.-2.8.2015

Halikon kirkossa ja
seurakuntatalolla

Lämpimästi
tervetuloa juhlille!

Kolehtien ja lahjoitusten tilitys

Tilinumero IBAN FI28 5114 0220 0343 69

ja viestiksi joku alla olevasta listasta (muista merkitä myös maksajan srk):

Elyn kotimaantyölle
Antero
Raili
Sirpa
Pekka
Erja
Satu
Aarrearkku
Laula kanssani

Lähetykselle yleisesti (= Venäjä tai käytettäväksi johonkin a.o. kohteista)
Angola (= Angolan kirkon tuki, SLS)
Malawi (= Malawin kirkon tuki, SLS)
Paulasaaret (= Paulasaaren perheen tuki Israelissa, SLS)
Vähäsarjat (= Eeva ja Jari Vähäsarjan työ, TWR Lähi-Itä ja Aasia, Sansa)
Tansania (= Holmströmien lähettiperhe ja maasai-työ Tansaniassa, SLS)
Sat7 (= arabiankiel. TV-kanavan tuki, Sansa)
Tedite (= Tedite-koulu Sambiasa, Towards equality, democracy and economical growth by IT-education)
Venäjä
Viro
TA-avustukset (merkitse TA, tuen kohde sekä maksajan seurakunta)

Lahjoitus- ja keräystili:

Tilinumero IBAN FI06 5114 0220 0380 63

Rahankeräyslupa nro 2020/2013/1980

Lupa voimassa 1.7.2013 - 22.5.2015 koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuunottamatta

- mm. joulukeräys

Viestiin aina merkintä:

- mistä seurakunnasta tilitys tulee
- mihin kohteeseen lahjoitus on tarkoitettu

Kolehtien tilittäminen seurakunnista

Seurakunta voi tilata toimistoltamme yksilöllisen viitenumerolistan kolehtien tilittämiseksi. Viitenumeroa käytettäessä kolehtituotot ohjautuvat varmasti oikeaan kohteeseen kirjanpidossamme, ja kohdistuvat vuositilastoissa oikealle seurakunnalle tai kappeliseurakunnalle.

Viitenumerolista yksityishenkilölle

Myös yksityishenkilö voi tilata toimistoltamme yksilöllisen viitenumerolistan lahjoitusten tilittämiseksi. Ilmoita tilauksesi yhteydessä nimesi, osoitteesi sekä seurakuntasi.

Tilaa viitelista: ely@evangeliset.net tai p. 040 415 9416

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN FI28 5114 0220 0343 69		BIC OKOYFIHH	
Saaja Mottagare	Evankelinen lähetisyhdistys - ELY ry Kokkolantie 12 43500 Karstula	Kannatuskohde: Oma seurakunta:		
Maksaja Betalar				
Allekirjoitus Underskrift		Viitenro Ref. nr		
Tililtä n:o Från konto nr		Eräpäivä Förf. dag		Euro

Maksu välitetään saajalle vain Suomessa Kotimaan maksujenvälityksen yleisten ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.

Betalningen förmedlas till mottagaren endast i Finland enligt Allmänna villkor för inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betalaren angivit.

Pääsiäistehtäviä

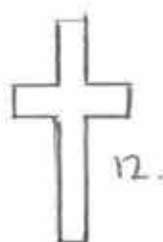
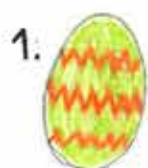
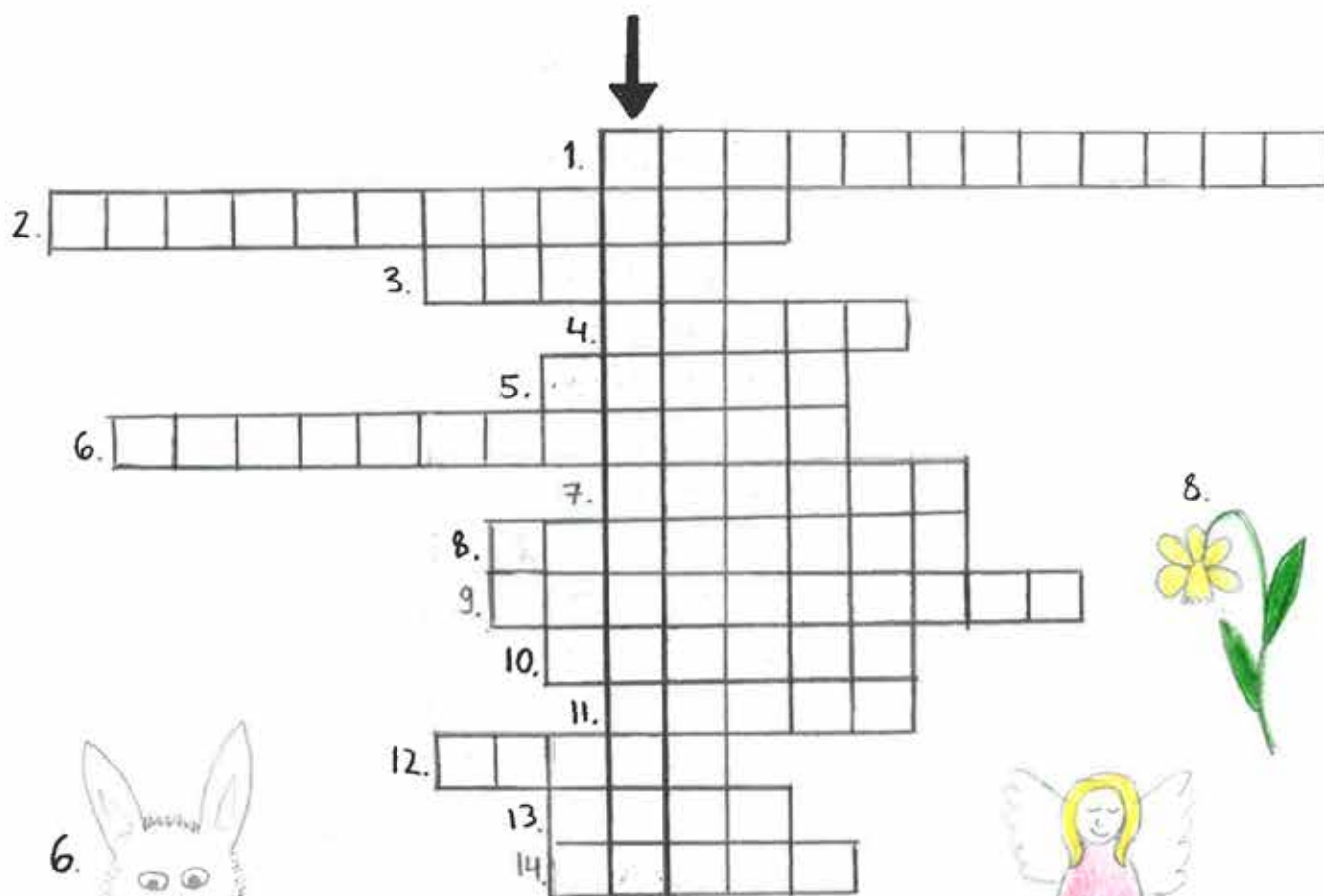

Sapatin päätyttyä, viikon ensimmäisen päivän koittaessa, tulivat Magdalan Maria ja se toinen Maria katsomaan hautaa.

Mitä enkeli sanoi naisille? Täydennä puuttuvat sanat. Oikeat vastaukset löytyvät Matteuksen evankeliumista Matt.28:1-8.

**"Alkää te pelätkö. Minä tiedän, että te etsitte _____
Jeesusta. Ei hän ole täällä, hän on _____ kuolleista, niin
kuin itse sanoi. _____ katsomaa, tuossa on _____
jossa hän _____. Menkää kiireesti sanomaan hänen
_____: Hän on noussut kuolleista. Hän menee
teidän edellänne _____, siellä te _____ hänet.
Tämä oli minun _____ teille".**

Ratkaise ristikko

Lastenmaa on leikki-ikäisten ja pienten koululaisten oma lehti, joka on ilmestynyt kohta 30 vuotta.

Lastenmaassa tarkkaillaan luontoa ja opitaan arvostamaan ja vaalimaan sitä.

Lastenmaasta voi lukea ennen julkaisemattomia satuja, runoja ja tarinoita.

Lastenmaassa kerrotaan Raamatun kertomuksia ja pohditaan, miten niitä voi soveltaa omaan elämään. Lastenmaassa on rukouksia eri tilanteisiin.

Lastenmaa kertoo eri puolilla maailmaa asuvista lapsista.

Lastenmaassa on puuhaa ja askarteluja.

Lasten uutiset-palstalle kootaan lasten omia juttuja ja kuvia. Sieltä voi lukea uutisia myös lapsille suunnatuista tapahtumista.

Lehti ilmestyy 11 kertaa vuodessa (heinäkuussa ei ilmesty uutta numeroa).

Seurakunnat, järjestöt, koulut ja päiväkodit voivat tilata lehteä jaettavaksi edullisina nipputilauksina.

Halutessasi lisätietoja lehden sisällöstä tai tilausvaihtoehtoista, lähetä sähköpostia osoitteeseen toimitus@lastenmaa.com. Lähetämme sinulle tiedotteen sähköpostilla.

Tietoa lehdestä

Toivomme, että Lastenmaa voisi tukea vanhempia, iso-vanhempia, kummeja, tarjoamalla välineitä kristillisen kasvatuksen toteuttamiseen arjen keskellä. Iltarukous on perintö, joka on siirtynyt sukupolvelta toiselle. Opettamalla iltarukouksen annamme lapselle lahjan, joka kantaa häntä silloinkin, kun me itse emme enää ole häntä tuke-massa. Ulkoa opittu tai laulettu rukous painuu mieleen, ja sen sanat ovat muistissa vielä vuosikymmenien kuluttua. Lastenmaassa julkaistaan rukouksia eri aiheista ja eri tilanteisiin.

Lastenmaassa julkaistaan Raamatun kertomuksia ja keskustellaan siitä, miten niitä voi soveltaa arkiseen elämään. Lastenmaa antaa vinkkejä siitä, miten kirkkovuoden juhlia voi valmistella ja viettää kodeissa. Askartelut ja tehtävät auttavat elämään mukana vuoden rytmissä.

Haluamme ottaa todesta maailman, jossa lapset elävät.

Uuteen toimituskuntaan kuuluva taiteiden maisteri Teemu Vilen ohjaa lapsia ja vanhempia liikkumaan netin ja pelien maailmassa. Ruokatoimitajat, ravitsemusterapeutti Helena Voutilainen ja hänen tyttärensä Ilona antavat vinkkejä terveellisten ja edullisten välipalojen valmistamisesta.

Pappi vastaa lasten kysymyksiin uskosta ja Jumalasta. Nimimerkki Nalle säveltää uusia lauluja lapsille.

Tutustu lisää:

www.lastenmaa.com

*Olen Ensio-pässi,
kolmen viikon ikäinen.
Asun Lapualla, Kivisaaren perheessä. Ihmettelen kaikkea,
lunta, lintuja, aurinkoa.
Odotan kovasti kesää.*

***Hyvää Pääsiäistä
sinulle!***

Matsuyaman kuulumisia

Lämmin tervehdys jälleen Japanin Shikokun saarelta Matsuyaman kaupungista. Viime vuonna olimme täällä kolme kuukautta vapaaehtoistyössä. Kevään 2014 työjakso on saanut jatkoajan, vähän yllätyksenä myös meille. Nyt palvelemme Matsuyaman seurakuntaa vain lyhyen ajan, helmikuusta maaliskuun lopulle.

Lähetystyö on kirkkojen välistä yhteistyötä. Tämä ajatus oli vahvana mielessäni 8.2. sunnuntain messun aikana. Olin pukeutunut albaan, jonka Vantaan Hämeenkyön seurakunta on lahjoittanut. Pian alkaa paastonaika ja kirkkotekstiilien väri muuttuu violetiksi. Silloin otan käyttöön kirkkoherra Timo Suutarin lainaksi antaman Kuhmon kirkon violetin stolan, jota täällä ei ole. Sunnuntain messun päättyttyä seurakunta aidon sydämellisesti toivotti meidät tervetulleeksi takaisin Matsuyamaan. Oman tervehdykseni lopuksi annoin puisen pöytäristin, joka on tehty Kajaanin kirkon kellotornin huipulla olevan ristin mallin mukaan. Kirkkoherra Marko Miettinen pyynnöstäni lahjoitti ristin Matsuyaman kirkkoon.

Risti on nyt Matsuyaman kirkon alttaripöydällä muistuttamassa uskomme perusasiasta: Kristuksen ristin kuoleman tähden Jumala on meille armollinen. Risti vapauttaa synnistä ja kuoleman vallasta. Tästä samasta asiasta kerrotaan Japanin luterilaisen kirkon

lehden helmikuun numerossa: Jumalan armo vapauttaa. Tämä lause on lehden mukaan valittu vuonna 2017 järjestettävän Luterilaisen Maailmanliiton 500-vuotisjuhlakokouksen motoksi.

Messun päättyttyä jäimme vielä kirkolle viettämään yhteistä aikaa. Kirkkokahvien tarjoiluna oli kahvin ja teen lisäksi sekä vaaleita leipiä että ruisleipä, jota Sointu ehti paistamaan edellisenä päivänä. Oma ruisleivän juuri tosin unohtui lähtökiireissä Kuhmon kodin pakastearkkuun. Onneksi eräällä japanilaisella oli tallessa juuri, jonka hän oli saanut viime keväänä suomalaisen ruuan piirissä. Silloin leivottiin ruisleipää, joka kummasti maistuu japanilaisillekin, vaikka sitä ei tavallisessa ruokakaupassa olekaan myytävänä.

Veli-Matti ja Sointu Sallinen

Sointu Sallinen japanilaisessa ruokapiirissä.

Pääsiäispiirakkaa japanilaisille

Ollessamme Japanissa lähetystyössä me pidimme suomalaisen ruuan piiriä. Sen kautta halusimme saada uusia ihmisiä tutustumaan kirkkoon. Tavallisesti yli kymmenen naapuria, joista kukaan ei muuten osallistunut seurakuntamme toimintaan, kokoontui iloiseen ja vilkkaasti keskustelemaan ryhmään.

Pääsiäisen aikaan opiskeltiin tekemään suomalaista rahkapiirakkaa. Annoimme paistokselle japanilaisen nimen "iisutaapai" eli pääsiäispiirakka. Leivontaohjetta täytyi vähän muuttaa, koska kaikkia aineita ei ollut kauppoissa. Uunitkin olivat erilaisia. Rahkan sijasta käytimme raejuustoa ja jogurtia.

Kun leivonnainen oli valmis, ennen maistelua pidettiin ruokarukous ja laulettiin pääsiäisvirsi. Sen jälkeen oli luonteva tilaisuus kertoa, mikä on pääsiäisen kristillinen sisältö. Ruokarukouksen jälkeen päästiin yhdessä nauttimaan uunituoretta piirakkaa.

Näin tehtiin useana pääsiäisenä ja myös viime vuonna, kun saimme olla Elyn tukemana kolmen kuukauden ajan Japanissa vapaaehtoistyössä.

Tänä vuonna meille on jälleen avautunut ovi vapaaehtoistyöhön – nyt vain helmi-maaliskuun ajaksi. Työjakson lopussa on pääsiäinen lähellä ja aiomme taas opettaa shintolaisille ja buddhalaisille naapureille rahkapiirakan reseptiä. Tärkeintä on kuitenkin, että saamme keskustella ja veisata yhdessä heidän kanssaan pääsiäisen valoisasta ilosanomasta: "Kristus nousi kuolleista, kuolemallaan kuoleman voitti ja haudoissa oleville elämän antoi".

Rahkapiirakka

- 150 g voita
- 1 dl sokeria
- 1 muna
- 1,5 dl vehnäjauhoja
- 1,5 dl grahamjauhoja
- 1 tl leivinjauhetta

Sekoita voi ja sokeri, lisää muna. Sekoita joukkoon keskenään sekoitetut kuivat aineet. Levitä vuoon pohjalle. Pälle täyte. Paista 200 asteessa 30-40 min.

Täyte

- 250 g Maitorahkaa
- 1 dl Kermaa/maitoa
- 3 rkl Sokeria
- ½ dl Rusinoita
- 1 kpl Munia
- 2 tl Vaniljasokeria
- 3 rkl Sitruunan mehua

Haluatko tehdä rahkapiirakan japaniksi?

イースターパイ

- A
- マーガリン 100g
- 砂糖 75cc
- 卵 1個
- 小麦粉 250cc
- ベーキングパウダー 小1杯
- B
- カッテージチーズ 200g
- ヨーグルト 50g
- 牛乳 100cc
- 干しレーズン 50cc
- 佐藤 大3杯
- 卵 1個
- レモン汁 大3杯
- バニラ砂糖 小2杯

パイ皿にバターを塗ってAを延ばしBを入れ延ばす。オーブンレンジで200度で30分焼く。

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettävälle tapahtumille

Maaliskuussa

Su 8.3. klo 11.30 Siionin kannel-seurat keskussrk-talossa Hämeenlinnassa. Puheet Sirpa Keski-Antila ja Heini Aronkoski, duettoja Heini Aronkoski ja Jyrki Toivanen, juonto Jussi Kataja.

Su 8.3. klo 16 Siionin Kanteleen lauluseurat Eeva-Liisa ja Risto Haapakalla, Patastenmäentie 55, Riihimäki. Sirpa Keski-Antila, Kalervo Huttunen.

Ma 9.3. klo 13 Siionin kannel-seurat srk-keskuksen Pikkusalissa Kurikassa. Satu Kivisaari, Sirpa Keski-Antila.

To 12.3. klo 13 Siionin kannel-seurat srk-keskuksessa Kauhajoella. Ilkka Tuikkala, Tuuli Tamminen-Syrjälahti, runot, säestykset Helena Ala-Prinkkilä.

Su 15.3. klo 10 Siionin kannel-messu Alavudella, saarna Matti Aho, lit. Timo Kumpunen. Päiväjuhlassa Ulla Latomäki, Matti Aho, Timo Kumpunen.

Su 15.3. alk. klo 10 Elyn kirkkopyhä Lappeenrannassa, Lappeen srk:ssa. Lit kirkkoherra Mika Lehtola, saarna Erja Kalpio.

Su 15.3. klo 10 messu, n. klo 11.30 Elyn lähetysjuhla Tikkurilassa, Peltolan koulun auditoriossa (Lummetie 27 B, sisäänkäynti Valkoisenläheteentien puolelta). Puhujana Annikki Erelä, Paavo Erelä (säestys).

Su 15.3. klo 16 Elyn seurakunta Tanja ja Jarkko Keijosella, Laihalan ylätuvassa, Laihalant. 174, Nuijamaa. Erja Kalpio, Antero Rasilainen.

Su 15.3. klo 16 Siionin Kanteleen seurakunta Seinäjoen srk-keskuksessa srk-salissa. Jouko Ala-Prinkkilä, Auli Härkönen, Lea Salumäe, Liisi Norja.

Su 15.3. klo 18 Lauluseurat Linnainmaan srk-talolla Tampereella, Korpi-kodinkatu 2. Elyn aluepastori Pekka Kiviranta, Maria Pitkäranta.

Ma 16.3. klo 12 Raamattuluento Puumalan srk-talolla. Erja Kalpio.

Ma 16.3. klo 14 Evankelinen lähetyspiiri Kouvolan srk-keskuksen Martta-salissa. Martti Salorinne laulattaa Siionin kannelta.

Ti 17.3. klo 13.30 Siionin Kanteleen seurakunta Forssassa, Ystävänkamarilla. Srksta Heidi Sulkko ja Esa Lahti.

Ti 17.3. klo 18 Siionin kannel-seurat srk-talolla Jalasjärvellä. Tuuli Tamminen-Syrjälahti, Satu Kivisaari, Aulis Huhtala, Sirpa Keski-Antila.

Ti 17.3. klo 18 Raamattuluento Juvan srk-talolla. Erja Kalpio.

Ti 17.3. klo 18 Siionin Kanteleen lauluseurat srk-talolla, Torikatu 6. Srkn pappi ja kanttori.

Ke 18.3. klo 18 Siionin kannel-seurat Keski-Antiloilla Myllylammella, Lahdentie 152, Ilmajoki. Risto-Pekka Alhainen, Heini Kataja-Kantola, Satu Kivisaari, Sirpa Keski-Antila.

To 19.3. klo 18 Siionin kannel-seurat Virranniemessä, Lapualla. Matti Salomäki, Ulla Latomäki, Satu Kivisaari.

To 19.3. klo 18.30 Raamattuluento Sulkavan srk-talolla. Erja Kalpio.

Su 22.3. alk. klo 10 Naisten päivä Rantasalmen kirkolla. Saarna Erja Kalpio.

Su 22.3. klo 11.30 Pohjalaisten kirkkopyhän kirkkokahvit ja Siionin kanteleen lauluhetki Hyvinkäällä.

Su 22.3. klo 13 Laura Alilan 80v Siionin kannel-seurat Elyn työn hyväksi srk-keskuksen Kellosalissa Ilmajoella. Heini Kataja-Kantola, Risto-Pekka Alhainen, Sirpa Keski-Antila.

Ma 23.3. klo 13 Siionin kannel-seurat srk-keskuksen Pikkusalissa Kurikassa. Sirpa Keski-Antila.

Ilmoita

järjestettävistä tapahtumista Elyn toimistoon yhteistä lehteä ja Elyn kotisivujen tapahtumakalenteria varten
ely@evangeliset.net
tai
p. 040 415 9416
(myös tekstiviestein)

Huom!

Tapahtumailmoitukset seuraavaan Tapahtumat-liitteeseen 4.5.2015 mennessä, kiitos.

To 26.3. klo 9-10 Lauletaan yhdessä Rautavaaran kirkossa. Kanttori Janne Saarelainen, Raili Mäkitalo ja Larisa Kolehmainen.

Pe 27.3. klo 18 Israel-ilta Savonlinnassa, srk-keskuksessa.

Su 29.3. alk. klo 10 Elyn kirkkopyhä Puumalassa. Lit. kirkkoherra Helena Castren, saarna Erja Kalpio.

Ma 30.3. klo 14 Evankelinen lähetyspiiri Kouvolan srk-keskuksen Mat-teus-salissa. Raili Mäkitalo.

Ma 30.3. klo 18 Siionin kannelseurat Lammin srk-talossa. Kirkkoherra Heli Ulvinen ja Heikki Toivio.

Huhtikuussa

Ke 1.4. klo 9 Laula kanssamme pääsiäislauluja Hakolan koululla Alahärmässä. Irma Palomäki, Ulla Latomäki.

Ke 1.4. klo 11.30 Laula kanssamme pääsiäislauluja Alahärmän kirkossa. Irma Palomäki, Ulla Latomäki.

Ke 1.4. Laula kanssamme pääsiäislauluja Voltin koululla Alahärmässä. Irma Palomäki, Ulla Latomäki.

Pe 3.4. pitkäperjantaina Maakirkko ja ristinjuhla Kannusjärven koululla, Keskikyläntie 233. Saarna Erja Kalpio.

Pe 3.4. klo 12 pitkäperjantain Sanan jumalanpalvelus Ilmajoen kirkossa. Saarna Pekka Kiviranta, lit. Asko Kantola, kanttori Sinikka Pekkanen.

Pe 3.4. klo 14 Pitkäperjantain maakunnallinen Ristinjuhla Seinäjoen srk-keskuksessa srk-salissa. Pekka Kiviranta, Lauri Annala, HY-kuoro, johtaa Martti Hemminki, Leo L. Norja.

Pe 3.4. klo 19 pitkänperjantain Sanan jumalanpalvelus Kauhajoen pääkirkossa. Saarna Pekka Kiviranta.

Ti 7.4. klo 18 Siionin Kanteleen lauluseurat, Temppelinkatu 9 A 3kr, Riihimäki. Heikki Karjalainen, Merja Olin.

Ke 8.4. klo 18 Siionin kannel-seurat Koskenkorvan srk-talolla. Jussi Haavisto, Heini Kataja-Kantola, Satu Kivisaari, Sirpa Keski-Antila.

To 9.4. klo 13 Siionin kannel-seurat srk-keskuksessa Kauhajoella. Ilkka Tuikkala, Satu Kivisaari, Terhi Niemelä, Sirpa Keski-Antila.

Ma 13.4. klo 12 Raamattuluento Puumalan srk-talolla. Erja Kalpio.

Ma 13.4. klo 13 Siionin kannel-seurat srk-keskuksen Pikkusalissa Kurikassa. Sirpa Keski-Antila.

Ma 13.4. klo 14 Evankelinen lähetyspiiri Kouvolan srk-keskuksen Martta-salissa. Päivi Sipponen.

Ti 14.4. klo 11 ELY-JIK-kokous Kanttuurilla Kurikassa.

Ti 14.4. klo 18 Siionin Kanteleen lauluseurat Halikon seurakuntatalolla, Vaskiontie 31, Halikko. Srkn pappi ja kanttori.

Su 19.4. klo 13 Siionin kannel-messu Törnävän kirkossa, Seinäjoella. Lit. Liisa Rantala, saarna Sirpa Keski-Antila, laulu Paavo Kujala, tekstit Elli Hirvilammi, esirukous Salme Rinta-Komsi, kanttorina Kari Latvamäki.

Ti 21.4. klo 13.30 iltapäiväkahvit ja Siionin Kanteleen seurat Forssassa, Ystävänkammarilla.

Ti 21.4. klo 18 Siionin kannel-seurat srk-talolla Jalasjärvellä. Riina Antila, Satu Kivisaari, Heikki Sariola, Sirpa Keski-Antila.

Ti 21.4. klo 18 Raamattuluento Juven srk-talolla. Erja Kalpio.

To 23.4. klo 18.30 Raamattuluento Sulkavan srk-talolla. Erja Kalpio.

Ke 22.4. klo 11 alk. ruokailulla Lähetyskeskuksen iltapäivä Töysän srk-talolla. Satu Kivisaari, Sanna Mehtälä, arvontaa, myyjäiset.

Pe 24.4. klo 15 Pertinpäivän seurat Helme ja Pertti Ruposella, Lapinkatu 15 A, Riihimäki. Irma Kalke.

Pe 24.4. klo 18 Israelilta Siilinjärven Vapaaseurakunnassa. Erja Kalpio.

Su 26.4. alk. klo 10 Elyn kirkkopyhä Joensuussa, Rantakylän seurakunnassa. Saarna Erja Kalpio.

Su 26.4. klo 11.30 Siionin kanteleen lauluhetki Hyvinkään kirkon yläsali.

Ma 27.4. klo 13 Siionin kannel-seurat srk-keskuksen Pikkusalissa, Kurikassa. Kevätkauden päätös, Satu Kivisaari, Sirpa Keski-Antila.

Ma 27.4. klo 14 Evankelinen lähetyspiiri Kouvolan srk-keskuksen Martta-salissa. Marjatta Kurki.

Ti 28.4. klo 13 Siionin kannel-seurat srk-talolla Alavudella. Satu Kivisaari.

Ti 28.4. klo 18 Elyn ja KRSn yht. Vappumyyjäiset ja seurat Lapualla. Ulla Latomäki, Satu Kivisaari.

Ke 29.4. klo 18 Lähetyskeskuksen ja Siionin Kanteleen lauluilta Vaherniemellä, Satamaranta 12, Orivesi as. Mukana mm. Mika Tapiolinn ja kantt. Kalle Mattila.

Toukokuussa

Ma 4.5. klo 11 Pohjanmaan Tiimin kokous Seinäjoen srk-keskuksessa, kerhoh. 3.

Ti 5.5. klo 18 Siionin Kanteleen lauluseurat Kirkkopuiston srk-kodilla, Riihimäki. Timo Korpinen.

To 7.5. klo 18.30 Raamattuluento Sulkavan srk-talolla. Erja Kalpio.

To 14.5. klo 10 Elyn kirkkopyhä ja päiväjuhla Elimäellä. Erja Kalpio, srkn pappi ja kanttori.

To 14.5. klo 11.30 Kirkkopyhä ja helatorstain juhla. Messu Hämeenlinnan kirkossa klo 10. Saarna Pekka Kiviranta, liturgi Heikki Toivio, kuoro. Kirkkokahvit ja seurat keskussrk-talossa. Pekka Kiviranta, Mauri Sailio, Jussi Kataja, musiikki Sari ja Matti Vuoristo.

To 14.5. klo 19 helatorstain Siionin

kannel-iltamessu Evijärven kirkossa. Lit. Aki Paavola, saarna Matti Aho, kanttori Aira Kentala, Satu Kivisaari.

Su 17.5. klo 10 Messu Sulkavan kirkossa. Erja Kalpio.

Su 17.5. klo 11.30 kirkkokahvit ja Siionin kanteleen lauluhetki Hyvinkään kirkon yläsali.

Su 17.5. klo 14 Siionin kannel-seurat Pookin majalla Ohtakarissa. Matti Aho, Satu Kivisaari.

Su 17.5. klo 16 Siionin Kanteleen seurat Seinäjoen srk-keskuksen alasalissa. Arja Peltoketo, Sirpa Keski-Antila, juonto Elli Hirvilammi.

Su 17.5. klo 18 Lauluseurat Linnainmaan srk-talolla Tampereella, Korpiodinkatu 2. Rovasti Esa Eerola, Maria Pitkäranta.

Su 17.5. klo 19 konsertti Lohtajan kirkossa. Teija, Tiina ja Juha Orjala.

Ti 19.5. klo 13.30 Siionin Kanteleen seurat Forssassa, Ystävänkammarilla.

Ti 19.5. klo 18 Raamattuluento Juven srk-talolla. Erja Kalpio.

To 21.5. klo 18.30 Raamattuluento Sulkavan srk-talolla. Erja Kalpio.

La 23.5. klo 16 Mökkiseurat Ulla Virtaperkon mökillä, Somerontie 715, Pertteli. Srkn pappi ja kanttori.

Su 24.5. klo 18 Elyn ylistysmessu Sulkavalla. Erja Kalpio, musiikissa Pekka Hautakangas.

Su 31.5. klo 17 Israelilta Laukaassa, Toivonkeitaalla. Anki Hypen, Erja Kalpio.

Kesäkuussa

6.-7.6. Heprealaisen tanssien kurssi Ruokolahdella, Jaakkiman opistolla. Opettajina Anne Appelgren ja Sirpa Suurinkeroinen Haminasta. Raamattuluento ja hartaudet Erja Kalpio.

Su 7.6. klo 10 jp Ylihärmässä, kirkkokolehti Elylle. Anni Kujanpää.

Su 7.6. klo 18 Lauluilta Vanhan kirkon pihassa Hyvinkäällä. Lauletaan Siionin kanteleen lauluja.

Ti 9.6. klo 18 Tapuliseurat Alavudella. Ulla Latomäki, Satu Kivisaari.

Katso päivitetty tapahtumatiedot
www.evangeliset.net/kalenteri

Pääsiäisaamun loisto
on häikäissyt meidät.
Ihmetellen, mykistyneinä
olemme nähneet:
ristinnaulittu mies
on noussut haudastansa
Kuninkaana, Valtiaana.

Miten pieniksi
olemmekaan tulleet!
Meidänhän olisi
pitänyt kuolla
mutta sitä ei
Vapahtajamme sallinut.

Kiitos ei mahdu
sydämiimme.
Mitä nyt voimme tehdä,
Kuningas?
Mihin sinä meidät viet?

Riemulaulujen jälkeen
aurinko putoaa pilveen,
arjen huolet
kasvavat välillä
tiheiköksi.
Voiko tämä olla se tie,
sinun antamasi,
sydän kysyy.

Läpi ilon ja surun,
läpi valon ja varjojen
Sinä kuitenkin johdat,
Kuninkaamme.
Sinä olet tässä,
vierellämme
niin kuin itse lupasit,
joka päivä
elämämme loppuun saakka.

Kuva ja runo: Eeva Takala-Lähteenmaa